

**ZBOG HAŠKE PRESUDE
HRVATSKIM GENERALIMA**

Frankfurt, Berlin, Stuttgart

Hrvati prosvjedovali

**FUE
TRANSPLANTACIJA
KOSE**

www.fueorg.com
+385 1 48 22 091

USKORO U SABORU ZAKON O ISELJENICIMA

**Vlada je donijela
strategiju o odnosima
RH s iseljenim Hrvatima**

str. 4.-5.

**PAPA
BENEDIKT XVI.
U HRVATSKOJ
(4. i 5. lipnja)**

**Prijave hodočasnika za
susret sa Svetim Ocem**

Cijenjene čitateljice i čitatelji,

Pisma čitatelja

Cijenjena gospođo Stojak,

Našu hrvatsku zajednicu u Beču obradovao je prvi broj CroExpressa i najava da će se on izdavati kao mjesečnik za hrvatske iseljenike na području Europe. Bilo nam je drago vidjeti da su brigu o njemu preuzeli oni koji znaju taj posao i koji su u stanju taj posao novinarski profesionalno uraditi. Naše iseljeničko područje uvijek je vapilo za dobrom novinom (mjesečnikom ili tjednikom) koja bi ga povezivala unutar samog iseljeničkog korpusa, ali koja bi bila i njegovom poveznicom sa domovinom. Do 1990. i do osamostaljenja RH to politički osjetljivo područje pokrivalo se uglavnom tiskom naših političkih emigranata i mnogima je bilo nedostupno ili preopasno za čitanje zbog posljedica za one koji su došli u doticaj s tim novinama. Poslije osamostaljenja prestao je izlaziti i taj tisak, a njegovo mjesto ostalo je prazno. „Matica iseljenika“ koja se trudi reprezentativno predstaviti iseljeničstvu domovinu i domovini iseljeničtvo ni izdaleka nije odgovor na sva naša pitanja, a još manje potrebe. Mi smo po našim Hrvatskim katoličkim misijama osjetili tu prazninu neinformiranosti i povezanosti i započeli, ili nastavili, izdavati naše „misijske“ novine želeći da nas one povezuju i informiraju o radu i problemima, ali i da u njima izrekemo neke svoje sudove i stavove i o mnogim društvenim, ekonomskim, socijalnim i političkim pitanjima i neslaganjima. Željeli smo

da se i naši stavovi čuju i da ostanu zabilježeni kao popratnica svega onoga što se u domovini zbivalo. Taj posao rađen je uglavnom neprofesionalno i volonterski, jer drugih mogućnosti nije bilo, i sama tematika je bila vezana uglavnom uz naša područja, što ni izdaleka nije bilo dovoljno i radi toga smo u pojavljivanju CroExpressa vidjeli dobru priliku i nadu da će jedan vrlo važan segment našega življenja biti potpuniji.

S CroExpressom smo u mnogomu zadovoljni. Ponajviše u gore navedenom. Vrlo je važno da ga uređuju novinari koji znaju što je novina i kako se ona pravi. Prosudivanje njegove unutarnje vrijednosti može biti različito i ne moramo svi od nje očekivati ispunjenje vlastitih želja. Moj osobni stav je da je Cro Express još uvijek dobrom namjerna novina koja želi izći u susret bezbrojnim usitnjenim i rastrkanim zajednicama oko kojih se okupljaju naši ljudi. Bez daljnega je potrebno da postoje novine koje će zabilježiti njihovo postojanje, aktivnosti, njihove važne trenutke i koje će i druge obavijestiti o njima. Možda će CroExpress i dalje nastaviti tim putem i neću mu zamjeriti niti predbacivati da je odabrao krivi put. Mene osobno bi zanimalo kritičko razmišljanje iseljeničtva o mnogim pitanjima vezanim uz iseljeničtvo i domovinu posebno s osvrtima na socijalnu i političku problematiku, na gospodarstvo, na mjesto i ulogu iseljeničtva u cjelokupnosti promišljanja. Meni takovih članaka, osim onih g. G. Borića, ne-

dostaje u domovinskom medijskom prostoru, ali i među nama. Smatram da iseljeničtvo ima izvršnih intelektualaca koji mogu, trebaju i moraju o ovomu progovoriti bez ulazišta i poltronstva da bi definirali i izrekli mnogo toga što se još od Bušićevih vremena kao čemer i bol gomila u svijesti iseljeničtva.

CroExpress primamo u Hrvatskoj Katoličkoj Misiji u Beču od prvoga broja. Prve brojeve smo primali po 100 primjeraka što nije bilo dovoljno za veliki broj Hrvata koji žive na području Beča. Posljednje brojeve dobivamo u 300 primjeraka i svi se primjerci poduzimaju sa stolova za tisak već kod prvih dviju nedjeljnih sv. misa.

Ja Vam, cijjenjena gđo Stojak čestitam i zahvaljujem na velikom poslu koji ste započeli, na hrabrosti da idete dalje i na otvorenosti u traženju puta za još bolji CroExpress.

Fra Ilija Vrdoljak,
voditelj HKM-a u Beču

CROEXPRESS je veoma dobar i zanimljiv. Može se pročitati mnogo lijepih informacija koje su zanimljive za nas koji živimo vani, a koliko vidim i ljudi ga rado uzimaju i čitaju. Lijep pozdrav uredništvu s porukom „samo tako naprijed!“

Bož Vas blagoslovio,
fra Ante Buljan, Esslingen

GODIŠNJA PRETPLATA NA CROEXPRESS

55 €

Plaćena pretplata uključuje: DONACIJU za tisak, mjesečnu dostavu 3 primjerka CroExpressa na vašu adresu, troškove poštarine i porez.

Pretplatiti se možete na adresu:
marinastojak@gmail.com
Ili na telefon: 0511 – 336 46 87

IZVOD IZ CJENIKA O ZAKUPU OGLASNOG PROSTORA I FORMATI OGLASA ZA 2011. GODINU

Cijene su izražene u euru, porez/ MwSt. 19% je uključen u cijenu.

I. PONUDA za razdoblje od 6 mjeseci

1/4 Str. 60 x 190 mm 155,00 €
1/4 Str. 95 x 130 mm

1/8 Str. 90 x 60 mm 75,00 €
1/8 Str. 25 x 190 mm

II. UMETANJE PROMOTIVNOG MATERIJALA

Po dogovoru.

III. OBAVIJESTI U PISANOM OBLIKU

Prodaja, kupnja, iznajmljivanje nekretnina (apartmani, stanovi, kuće, poslovni prostor...), automobili, mobiteli, au-

dio, video, foto, računala, sve za dom i ured, posao, osobni kontakti...

40 x 40 mm 35,00 € (cijena se NE odnosi na naslovnicu i zadnju stranicu)

IV. OBAVIJEST O SMRTI (sa ili bez slike), POSLJEDNJI POZDRAV, SJEĆANJA
90 x 60 mm 75,00 €

V. ADRESAR & LOGO

40 x 30 mm 55,00 € (cijena se NE odnosi na naslovnicu i zadnju stranicu)

VI. UVJETI OGLAŠAVANJA

Nudimo vam mogućnost da sami kreirate oglase i mogućnost zakupa oglasa na dulje vrijeme (3., 6., 12. mjeseci). Osim običnih

oglasa, nudimo i PR reportaže (u cijenu tekstualnih oglašavanja uključeni su fotograf i novinar). Format oglašnog materijala: TIFF, PSD, JPEG (CMYK, 300 dpi) EPS, PDF.

*Ova ponuda vrijedi do 31.12.2011. godine za oglase na naslovnici i zadnjoj stranici.
Broj prikazivanja je ograničen.

PONUDA
Adresar & Logo
40 x 30 mm
100,00 €

Karlovačko osvojilo zlatnu medalju za kvalitetu

Karlovačko pivo osvojilo je zlatnu medalju na međunarodnom natjecanju u kvaliteti Monde Selection u Bruxellesu. Karlovačko je sudjelovalo na ovogodišnjem World Selection natjecanju i nagrađeno je zlatnom medaljom u kategoriji lager piva.

„Iznimno smo ponosni što je naše Karlovačko pivo osvojilo takvu prestižnu nagradu i to je veliko priznanje za gotovo 400 zaposlenika koji rade u Karlovačkoj pivovari. Karlovačko je najbolji predstavnik ove kompanije. Ponosni smo na sve što Karlovačko predstavlja – bogatu tradiciju, vrhunsku kvalitetu i najbolja iskustva koja pruža svojim potrošačima“, izjavio je tom prigodom predsjednik uprave Karlovačke pivovare Alexander Gerschbacher.

Ceremonija dodjele nagrade Monde Selection održat će se u Bruxellesu 23. i 24. svibnja 2011. godine.

Kombinirajući najviše međunarodne standarde s hrvatskom tradicijom proizvodnje piva, misija Karlo-

vačke pivovare je proizvesti pivo najviše kvalitete i osigurati zadovoljstvo naših potrošača. Kvaliteta počinje odabirom najboljih sirovina. Redovito provjeravamo usklađenost uzoraka naših sirovina sa specifikacijama. Kvaliteta pomoćnih materijala i primarne ambalaže koju koristimo odgovara kvaliteti za primjenu u prehrambenoj industriji, što dokazuje i certifikat dobavljača. U Karlovačkoj pivovari djeluje laboratorij koji redovito provjerava sirovine i pivo u svim fazama proizvodnog procesa. Karlovačka pivovara uspostavila je i sustav upravljanja sigurnošću hranom, a ugledna međunarodna certifikacijska kuća SGS dodijelila je Karlovačkoj pivovari certifikat ISO 22000 za upravljanje sigurnošću hranom.

Ova nagrada još je jedna potvrda kvalitete Karlovačkog piva. Godine

2004. četiri piva iz portfelja Karlovačke pivovare (ili četiri vrste Karlovačkog piva) nagrađena su zlatnom medaljom za kvalitetu dok je 2005. godine Karlovačko osvojilo tzv. „pivskog Oscara“ na međunarodnom natjecanju “The Brewing Industry International Awards”.

Monde Selection, Međunarodni institut za ocjenjivanje kvalitete (International Institute for Quality Selections) razvio je prije gotovo 50 godina jedinstvenu praksu za testiranje i analizu proizvoda iz svih krajeva svijeta kako bi im dodijelio međunarodno priznatu nagradu za kvalitetu.

PROŠIRIMO ZELENE POVRŠINE.

UŽIVAJ U KARLOVAČKOM ODGOVORNO
WWW.KARLOVACKO.HR

TRIVO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel

Flottenstr. 57
D-13407 Berlin-Reinickendorf
Tel. +49 (0)30 417 18 551
Tel. +49 (0)30 417 18 552
Fax. +49 (0)30 417 20 366
www.trivo-import.de

KW
KLARIC K-W-S
Kasernstraße 80
A-8041 Graz
Tel. +43 (0)664 99 52 992
www.k-w-s.at

Maestral

Maestral AG
Giesenstrasse 11
CH-8953 Dietikon/ Zürich
Tel. +41 (0)44 743 82 00
Fax. +41 (0)44 743 82 01
www.maestral.ch

Marina Stojak

IMPRESSUM
CroExpress
Isenrhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland

Tel.: +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
Internet: www.cro-express.com

Herausgeber / Chefredakteurin:
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com

Reportagen:
Gojko Borić
Zlatko Duzbaba
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz

Mediadaten:
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren
Verteilung: Deutschland, Österreich, Schweiz, Niederlande
GRATIS-AUSGABE

VLADA JE NA SVOJOJ SJEDNICI PRIHVATILA STRATEGIJU O ODNOSIMA RH S ISELJENIM HRVATIMA

Vladina strategija najavljuje carinske i poreske olakšice

Iako se još od 1990. govori o jedinstvu domovinske i iseljene Hrvatske, a iseljenike-poduzetnike poziva da ulažu u zemlju svojih predaka, još nema jedinstvenog zakona koji bi regulirao odnos Hrvatske s Hrvatima koji žive u drugim zemljama. Jednako tako, nemati tijela koje bi koordiniralo rad svih državnih institucija zaduženih za pojedine segmente odnosa s Hrvatima izvan Hrvatske. Prošlog je tjedna Vlada u saborsku proceduru poslala dugo najavljivanu Strategiju o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan RH koja će biti temeljni dokument za reguliranje odnosa s dijelovima hrvatskog naroda koji ne žive u matičnoj zemlji.

Jedan od prioriteta politike prema iseljenicima bit će njihov povratak u Hrvatsku, pa Strategija najavljuje carinske i porezne povlastice za useljenike, programe brze integracije i zapošljavanja.

»Strategija je važna kao ozbiljan državni dokument koji bi objedinio sve aktivnosti prema Hrvatima izvan Hrvatske«, rekla je Vjesniku predsjednica Hrvatske matice iseljenika Katarina Fuček. Strategija polazi od činjenice da su svi Hrvati, bez obzira na to gdje i u kakvom statusu žive, pripadnici jednoga i nedjeljivog hrvatskog naroda, a Hrvate izvan Hrvatske, koje se netočno kolokvijalno naziva dijasporom, dijeli se na tri skupine - Hrvate u BiH, kao kon-

stitutivan i suveren narod u toj zemlji, autohtone hrvatske manjine u 12 europskih zemalja te hrvatsko iseljeništvo u europskim i prekooceanskim državama.

Temeljem ustavne obveze o skrbi za Hrvate izvan Hrvatske, cilj je Strategije stvoriti pretpostavke za ostvarivanje hrvatskog kulturnog zajedništva, što znači povezivanje svih Hrvata u smislu najšireg poimanja kulture, kroz jezik, običaje, obrazovanje, znanost, sport, informiranje i druga područja presudna za očuvanje nacionalnog identiteta. Strategija ističe važnost Hrvata izvan Hrvatske u promidžbi i međunarodnoj afirmaciji hrvatskoga društva i kulture na europskoj i svjetskoj razini i stoga želi istodobno očuvati njihov identitet, ali i ojačati veze s Hrvatskom. Kako bi se omogućilo ostvarenje tih ciljeva, najprije je potrebno Strategiju pretočiti u zakon o odnosima Hrvatske s Hrvatima izvan domovine te promijeniti i niz drugih zakona i podzakonskih akata.

Jedan od prioriteta politike prema iseljenicima bit će njihov povratak u Hrvatsku, pa Strategija najavljuje carinske i porezne povlastice za useljenike, programe brze integracije i zapošljavanja.

Primjerice, da bi se riješio problem koji Hrvati izvan Hrvatske imaju s dobivanjem državljanstva, Strategija predviđa i uvođenje statusa Hrvata bez hrvatskog državljanstva za osobe kojima je nemoguće dobiti državljanstvo jer ne ispunjavaju uvjete ili žive u zemljama koje ne dopuštaju dvojno državljanstvo. Taj bi status mogli dobiti bračni drugovi hrvatskih iseljenika koji nemaju hrvatske korijene, ali i »prijatelji hrvatskog naroda i Hrvati koji očituju želju za hrvatskim identitetom i sudjeluju u promicanju hrvatskog kulturnog zajedništva«.

Te bi osobe uživale niz povlastica, poput prava na jednostavnije upisne uvjete u škole i fakultete, kao i pravo stjecanja vlasništva nad nekretnostima, koje trenutno u Hrvatskoj imaju samo državljani Hrvatske i članica Europske unije. Jednako tako, mogli bi se kandidirati na slobodna radna mjesta te lakše dobiti vizu, odobrenje privremenog boravka te radnu i poslovnu dozvolu. U planu je i uvođenje Hrvatske kartice koja će Hrvatima izvan Hrvatske omogućiti povoljniji pristup određenim uslugama prigodom posjeta domovini radi promocije Hrvatske kao turističkog odredišta. Koliko točno Hrvata izvan matične države ima hrvatsko državljanstvo teško je reći jer podaci nisu ažurirani, no najveći dio odnosi se na Hrvate u BiH.

Katarina Fuček kaže da za Hrvate izvan Hrvatske hrvatsko državljanstvo uglavnom ima emotivnu važnost i upozorava da pri dobivanju državljanstva često ima problema zbog neprofesionalnosti pojedinih službenika ili neusklađenosti propisa.

Jednako tako, nema niti podataka o tome koliko je iseljenika ulagalo u Hrvatsku, jer bez obzira na korijene, svi se oni tretiraju kao i svi ostali strani ulagači. Strategija pak predviđa da se ubuduće evidentira svaki slučaj kad neku tvrtku otvara Hrvat izvan Hrvatske kao povratnik ili vanjski ulagač, a vodit će se i evidencija svih novčanih doznaka Hrvata izvan Hrvatske.

Jedan od prioriteta politike prema iseljenicima bit će i njihov povratak u Hrvatsku, pa Strategija najavljuje carinske i porezne povlastice za useljenike, programe brze integracije i zapošljavanja.

Sveučilišta će se poticati na uvođenje upisnih kvota za Hrvate izvan Hrvatske, a u planu je i »virtualno mentorstvo« između studenata, znanstvenika i gospodarstvenika u Hrvatskoj i inozemstvu. Najavljuje se i proglašenje Dana Hrvata

Ministar Jandroković: Predviđa se donošenje zakona

Strategijom o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske, koju je Vlada prihvatila na svojoj sjednici, predviđa se donošenje novog, jedinstvenog zakona kojim će se urediti to pitanje, kao i osnivanje Savjeta Vlade te Središnjeg nadležnog tijela za to područje. Time se, kazao je potpredsjednik Vlade i ministar vanjskih poslova Gordan Jandroković, po prvi put sustavno želi urediti odnos s Hrvatima izvan Hrvatske, a što je i ustavna obveza države.

izvan Hrvatske. Za provedbu Strategije presudne će biti i dvije institucije. Jedna od njih bit će Savjet za Hrvate izvan Hrvatske, Vladino savjetodavno tijelo u kojem će uz državne dužnosnike, biti predstavnici svih triju grupa Hrvata izvan matične zemlje. Druga, važnija institucija bit će ona koja će aktivno pratiti i usklađivati rad svih državnih tijela s Hrvatima izvan Hrvatske, no Strategija ne definira koja je to ustanova, već samo spominje »središnje tijelo«, a to će biti tijelo koje će biti zaduženo za rješavanje pitanja Hrvata izvan Hrvatske.

Jednako tako, nema niti podataka o tome koliko je iseljenika ulagalo u Hrvatsku, jer bez obzira na korijene, svi se oni tretiraju kao i svi ostali strani ulagači. Strategija pak predviđa da se ubuduće evidentira svaki slučaj kad neku tvrtku otvara Hrvat izvan Hrvatske kao povratnik ili vanjski ulagač, a vodit će se i evidencija svih novčanih doznaka Hrvata izvan Hrvatske.

Jedan od prioriteta politike prema iseljenicima bit će i njihov povratak u Hrvatsku, pa Strategija najavljuje carinske i porezne povlastice za useljenike, programe brze integracije i zapošljavanja. Sveučilišta će se poticati na uvođenje upisnih kvota za Hrvate izvan Hrvatske, a u planu je i »virtualno mentorstvo« između studenata, znanstvenika i gospodarstvenika u Hrvatskoj i inozemstvu. Najavljuje se i proglašenje Dana Hrvata

Bude li Strategija usvojena do kraja ovog zasjedanja Sabora, njezina bi provedba počela tek kad se prihvati i zakon, a obzirom na skore izbore, to bi mogla postati zadaća tek buduće vlade. (M.L. VJESNIK)

U iseljeništvu živi 3,75 milijuna Hrvata

Prema Vladinim podacima, izvan hrvatskih granica danas živi oko 3,75 milijuna Hrvata, koji se dijele u tri skupine. Prvu kategoriju predstavljaju Hrvati u BiH, koji su u toj zemlji konstitutivan narod, a čiji se broj, nakon rata, u toj zemlji procjenjuje na oko 400.000. U drugu kategoriju ulaze autohtone hrvatske manjine u 12 europskih zemalja, koje broje oko 350.000 pripadnika. Posljednja skupina je hrvatsko iseljeništvo, kojih ima oko tri milijuna, od čega oko dva milijuna u prekooceanskim zemljama.

Slavko Novokmet, novi je generalni konzul u Hamburgu

U Generalnom konzulatu RH u Hamburgu došlo je do promjene. Na dužnost novog generalnog konzula imenovan je Slavko Novokmet, umjesto Žarka Plevnika kojem je istekao mandat. Novoimenovani generalni konzul stigao je iz Veleposlanstva RH u Beču gdje je obnašao funkciju voditelja konzularnog odjela. Od 1998.-2001. bio je generalni konzul u Zürichu, a od 2002.-2007. zamjenik veleposlanice Vesne Cvjetković Kurelec u Berlinu.

Učenici Turističke i ugostiteljske škole iz Dubrovnika posjetili GK RH u Hamburgu

Grupa učenika Turističke i ugostiteljske škole iz Dubrovnika, čija se škola zajedno s još oko 1.500 škola iz cijelog svijeta nalazi u grupi »škola – partnera budućnosti«, boravila je, u okviru suradnje s njemačkom školom Willy-Brandt-Schule iz Norderstedta (savezna zemlja Schleswig-Holstein), u prvom tjednu travnja u Norderstedtu i Hamburgu. Dubrovački učenici posjetili su i Generalni konzulat Republike Hrvatske u Hamburgu, gdje ih je generalni konzul Slavko Novokmet upoznao s osnovnim zadaćama i djelovanjem konzulata.

ONLINE SHOPPING PORTAL
SA HRVATSKIM PROIZVODIMA
WWW.CROMALL.COM

ANALIZA PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA U HAAGU

Nepravедne su drastične kazne generalima Gotovini i Markaču

Drastične i nadasve nepravедne presude Suda za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji (ICTY) u Haagu hrvatskim generalima Anti Gotovini (24 godine zatvora) i Mladenu Markaču (18 godina) strahovito su ožalostile cijeli hrvatski narod u domovini i inozemstvu, izazavši prosvjede i odbojnost ne samo protiv haaškog Tribunala nego i protiv Europske unije koja s time nema neposredne veze. General Ivan Čermak oslobođen je svake krivnje. Tribunal je osnovalo Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda

Gojko Borić

đuju sve one koji kritiziraju presude u Haagu, a to su delikti pod nazivom „zapojeđna odgovornost“ i „zajednički zločinački pothvat“. Oba pojma su novijega datuma u međunarodnom pravu i nisu neosporna. Naime, tužiteljstvo u Haagu okrivilo je hrvatske generale da su zapovjedili, odnosno nisu spriječili ili nisu kaznili one koji su počinili ratne zločine, a bili su njihovi podčinjeni tijekom vojnih operacija. Dok jednu odrednicu spomenutih zlodjela, onu o zapovjedanju, možemo shvatiti jer vojni zapovjednici ne smiju narediti izvršavanje ratnih zločina definiranih u Kodeksu o vodanju rata donesenog daleke 1910. u Haagu, ostale dvije odrednice, sprečavanje i kažnjavanje prijestupnika nije tijekom vojno-redarstvenih akcija „Bljeska“ i „Oluje“ bilo moguće provesti u djelo, budući da su zločini, počinjeni s hrvatske strane, bili izvan odgovornosti tadašnjih vojnih zapovjednika na terenu, a za kažnjavanje počinitelja bila su nadležna druga tijela. Veći dio zlodjela nije počinila Hrvatska vojska nego civili nakon „Oluje“. U okviru ove optužbe spada i navodno „neselektivno granati-

ranje Knina“, što je više nego neshvatljivo jer je vidljivo iz svih podataka da taj grad nije pretrpio znatnije materijalne i ljudske štete u usporedbi s Vukovarom koji je bio srušen sa zemljom. Hrvatska je ipak podigla gotovo tri tisuće optužbi protiv vlastitih prijestupnika, no sad se naveliko diskutira o tome koliko je optužbi završilo presudama, ako su uopće bile izrečene. Tipično hrvatsko prepiranje s jedne strane Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, čije statistike nisu uvijek posve točne, a s druge strane Hrvatskog helsinškog odbora čija svjedočanstva nisu bila uvijek pouzdana, a koji je, što ne smijemo zaboraviti, bio financiran iz mutnih međunarodnih izvora. Sada sa zakasnjeljem od 15 godine neke nevladine organizacije lutaju po Hrvatskoj i traže podatke o usmrćenima što je protivno zakonu jer je stvar države da se o tome brine. Jedno valja primjetiti, naime da između paravojnih postrojba tzv. Republike Srpske Krajine (RSK) i tamošnjih civila, što se tiče naoružanja i sudjelovanja u ratu, nije bilo velikih razlika. Računalo se da je oko 70 posto stanovnika RSK-a bilo pod oružjem, znači više civila nego vojnika, ali to ne umanjuje krivnju onih s hrvatske strane koji su zbog raznih, vjerojatno psihološki shvatljivih, ali pravno i politički neopravdanih razloga ubili nekoliko stotina srpskih civila, (i ovdje postoje različite brojke).

Optužba „Zajednički zločinački pothvat“

Posebno je opaka optužba pod nazivom „zajednički zločinački pothvat“, a odnosi se na većinu sudionika sastanka hrvatskog politič-

kog i vojnog vodstva na Brzinima prije starta „Oluje“. U haaškom optužnici i presudi okrivljuju se prije svega tadašnjeg predsjednika republike Franju Tuđmana, ministra obrane Gojku Šuška i generale Gotovinu, Markača, Janka Bobetka i Zvonimira Čermaka, za „zajednički zločinački pothvat“ u prvom redu, kako tvrdi Sud, kako bi protjerali Srbe iz „Krajine“. Sudac Alphonse Orie prihvatio je tu formulaciju od tužiteljstva bez ikakve ograde, temeljem tzv. brijunskih transkripata prema kojima je Tuđman govorio o protjeravanju Srba, pri čemu bi svakom normalnom čovjeku trebalo biti jasno da je mislio na srpske vojne postrojbe, a ne na civilno stranovništvo, ali Tribunal se držao krutih formulacija, a ne onoga što se nalazilo iza njih. Trebao je znati da su u Drugom svjetskom ratu svi političari i vojni zapovjednici antifašističke koalicije govorili o „Nijemcima“, „Talijanima“ i „Japancima“, a ne o njihovim vojnim postrojbama, kad su raspravljali o ratnim operacijama protiv nacifašističkih sila. Britanski ratni premijer Winston Churchill nazivao je Nijemce čak šovinističkim izrazom „Huni“. Posebno je degutantno što je Tribunal „osudio“ mrtve ljude koji se ne mogu braniti. Ovakvo sudsko lešinarstvo valja je jedinstveno u modernoj pravosudnoj praksi. U biti iz toga je bjelodano da haaškom Sudu nije bilo stalo do kažnjavanja krivaca koliko do osude postupaka hrvatskoga civilnog i vojnog vodstva u obrani teritorijalnog integriteta i suvereniteta Republike Hrvatske, čiji nastanak na ruševinama Jugoslavije neke europske države, (Velika Britanija, Francuska, Nizozemska)

Hrvatima do danas ne mogu „oprostiti“ premda su SFRJ srušili prije svega Miloševićev režim i slovenski komunisti, što im nije bilo teško jer je Titova satrapija bila zrela za prirodnu smrt.

Je li osuđena cijela Republika Hrvatska?

U prvim emocionalnim reagiranjima na haašku presudu, potpuno shvatljivim i opravdanim, često se govorilo i pisalo da je time osuđena i Republika Hrvatska kao rezultat „zajedničkog zločinačkog pothvata“ što je ne samo neprihvatljivo nego i neistinito. Republika Hrvatska osnovana je pet godina prije „Bljeska“ i „Oluje“, nju su priznale sve države svijeta, ona je uskoro nakon osnivanja postala članicom Ujedinjenih Naroda, dakle njezino stvaranje je besprijekorno i ne može se dovesti u vezu ni s kakvim zločinima. Kao drugo, Hrvatska je imala potpuno pravo uspostaviti ustavno-pravne teritorije, pa time i nad samoproglašenoj „Republikom Srpskom Krajinom“ koju nitko nije priznao, pa čak ni tadašnja „Savezna Republika Jugoslavija“, sastavljena od Srbije i Crne Gore. Krajinski Srbi izvršili su odcjepljenje, dakle zlodjelo separatizma, što nije imalo osnovu ni u jednom međunarodnom zakonu, jer pravo na samoodređenje u Jugoslaviji imali su samo pojedini narodi kao cjeline, a ne njihovu dijelovi. Osim toga, srbijanska propaganda je prije toga tvrdila da je to pravo, zapisano u Ustavu SFRJ, i inače u Povelji Ujedinjenih Naroda, već „konzumirano“, (potrošeno) odlukom AVNOJ-a o obnovi Jugoslavije, što je, dakako, pravno besmisleno jer ako je neko pravo zapisano u zako-

nu, onda mora postojati i mogućnost da bude ostvareno. Inače, Međunarodna komisija predsjednika francuskog Ustavnog suda Roberta Bauditera, u kojoj je bio i bivši njemački savezni opredsjednik Roman Herzog, ustvrdila je da se SFRJ iznutra raspao i da se republičke granice moraju smatrati međudržavnim granicama, pri čemu nije bilo govora o bilo kakvoj odredbi jugoslavenskoga ustava. Dakle, krajinski Srbi nisu imali nikakav razuman razlog za odcjepljenje od i svoje domovine Hrvatske u kojoj su bili u svemu ravnopravni, u komunizmu i nešto „ravnopravniji“ od pripadnika matičnog hrvatskoga naroda.

Istina o oslobođenju „Krajine“ na hrvatskoj je strani. O tome je hrvatski povjesničar Nikica Barić napisao izvrsnu studiju „Srpska pobuna u Hrvatskoj / 1990.-1995.“ (naklada Golden Marketing- Tehnička knjiga, Zagreb, 2005.) u kojoj je citirajući brojne, uglavnom „krajinske“ dokumente dokazao da tamošnji Srbi nikako nisu htjeli prihvatiti hrvatski suverenitet, pa čak ni zloglasni „Plan 4-Z“, (četvorice ambasadora u Zagrebu) prema kojemu bi imali nevjerojatno veliku autonomiju unutar Hrvatske, i da su počinili velike zločine, primjerice protjeravši sa „svoje“ teritorija oko 170.000 vedaćina Hrvata, razrušivši njihove kuće i sve od čega su živjeli, te granatirajući i rakirajući punih pet godine, s brojnim žrtvama, ostale dvije trećine Hrvatske. Velika je i neoprostiva šeta zašto Barićeva knjiga nije prevedena na engleski. Na našu sramotu moramo ustvrditi da su više od 85 posto knjiga i studija o postjugoslavenskim ratovima napisali stranci, a ne Hrvati,

iz čega se može zaključiti kao da u Hrvatskoj netko „sabotira“ pisanje takvih knjiga. Uostalom, i sami Srbijanci dobro znaju da je Miloševićev režim, skupa sa „cvijetom“ srbijanske inteligencije, (Memorandum SANU!) najprije propagandistički uznemirio svoje sunarodnjake u Hrvatskoj u namjeri da se pobune, prepustivši ih sudbini da izgube rat s Hrvatima, te potom pobjegnu kako bi ih našeljo na Kosovu, što mu nije uspjelo jer su albanski Kosovari bili „čvrsti orah“ za njegovu nesposobnu Armiju i imali podporu svjetskih sila, prije svega Amerike. Srbijanski publicist Milisav Sekulić objavio je u Njemačkoj knjigu „Knin je pao u Beogradu“ u kojoj uvjerljivo dokazuje da je službena Srbija upravljala pobunom „Krajišnika“ te da ih je na kraju „izdala“, ali to Tribunal u Haagu kao da nije uzeo na znanje. Sekulić inače ne izražava žaljenje zbog hrvatskih žrtava nego se tuži zašto „projekt Krajina“ nije uspio.

Haaški sud uopće nije uzeo u obzir uzročno-posljedične veze Domovinskoga rata u Hrvatskoj, nego mu je glavni zadatak bio kažnjavanje ne postojećih i postojećih hrvatskih zlodjela.

Brijunski transkripti, krovotoreni?

Dakako, i službena Hrvatska, prije svega predsjednik Stipe Mesić, kriva je za brojne propuste u suradnji s Tribunalom, prije svega što je mjerodavnost za „Bljesak“ i „Oluju“ prebacila na taj Sud, (bila je to socijaldemokratsko-liberalna šestorka!), što nije neophodno morala. I neselektivno dilanje državnim transkriptima neoprostiva je pogriješka tadašnjeg predsjednika Mesića i ostalih tijela koja su, doduše, prema hrvatskom ustavnom zakonu morali surađivati s Haagom, ali ne po svaku cijenu. Srbija je također slala dokumente u Haag, no pocrnjela je one dijelove u njima za koje je smatrala da bi, ako bi bili objavljeni,

šetili nacionalnoj sigurnosti države. Također postoji velika mogućnost da je tzv. Brijunski transkripti, temeljem kojih su osuđeni Gotovina i Markač, krivotvoreni! U svaki slučaj, u Hrvatskoj je tek započela diskusija o propustima državnih vlasti u suradnji s haaškim Tribunalom. Sadašnje međusobno optuživanje tko je kriv, odnosno je li trebalo isporučiti zapisnike važnih sjednica hrvatskoga vodstva ili nije, još nije dovelo do konačnog pojašnjenja tadašnjih prilika. Postupci bi trebali biti sljedeći: priznati vlastite prijestupe, postaviti pravilan odnos između uzroka i posljedica Domovinskoga rata, usporediti brojke zlodjela s naše i njihove strane, potražiti saveznike za našu pravdu stvar u zapadnoj javnosti, (a ne vladama jer one odbijaju svaku suradnju s Hrvatskom upozoravajući na razdiobu vlasti) i objaviti našu dokumentaciju na engleskom i još nekim drugim svjetskim jezicima, te je po-

slati na važnije pravosudne, političke i medijske adrese.

Povijest ne će pisati Haag

Službeni Zagreb sada grozničavo traži europske i ine političare da izjave nešto povoljno o hrvatskoj verziji postjugoslavenskih ratova, što je u redu, ali vjerojatno prekasno. Dobro je kad šef socijaldemokratskog kluba u Europskom parlamentu, Nijemac Martin Schulz, kaže: „Povijesna je istina da je Hrvatska bila napadnuta“ i „Sud se nije trebao baviti zločinačkim pothvatom“, (Jutarnji list, 26.04.), ali je mnogo važnije ustvrditi kako upravo njemački mediji nisu bili precizni i pravodoljubivi kad su pisali o presudi u Haagu, a mogli su biti jer imaju najbolji uvid u hrvatske prilike. Čak i konzervativni „Die Welt“ (16.04.) drži da je presuda u Haagu „dobra lekcija za Hrvatsku“. Slično su pisali liberalni „Süddeutsche Zeitung“ i konzervativno-liberalni „Frankfurter Allgemeine“ (16., 17.04.) koji piše o „protjerivanju krajiških Srba“ kao o „protjerivanju sudetskih Nijemaca“ temeljem Benešova dekreta (?). „Süddeutsche“ (16., 17.04.) donekle pravilno zaključuje: „Beograd ipak ne bi trebao preglasno slaviti, jer presuda će doduše ispraviti ali ne i revidirati povijest balkanskih ratova. Hrvatska je u prvoj polovini devedesetih godina bila žrtva velikosrpske osvajačke politike. U tome ništa ne mijenja i opravdana presuda protiv generala.“ Najuvjerljiviji je berlinski „Die Tageszeitung“ (16., 17.04.) čiji autor Erich Rathfelder s pravom ustvrđuje činjenicu kako je Gotovina za vrijeme incidenata s hrvatske strane

Zlodjela nije počinila Hrvatska vojska

Dvije stvari najviše uzbun-

već bio u Bosni gdje je u Bihaću spriječio „drugu Srebrenicu“, pa je potpuno neshvatljivo staviti hrvatska zlodjela na istu razinu sa Srebrenicom, što je učinio haaški Sud.

I profesor Ivo Banac kaže nešto samorazumljivo, naime da Tribunal u Haagu nije nadležan za pisanje povijesti (Jutarnji list, 30.4.): „Kao što se i danas sporimo o razlozima za izbijanje Prvog svjetskog rata, stoljećima ćemo se sporiti i o pojedinim aspektima našega rata za nezavisnost.“ Prema Bancu, zločini nakon „Oluje“ mogli su se spriječiti u što valja temeljito sumnjati; neki su mogli, neki nisu, djelomično je vladala anarhija kao i u svim poratnim prilikama diljem svijeta. Banac je mislje-

nja da se slika Hrvatske u svijetu ne će promijeniti ako i ostane kvalifikacija o „zločinačkom pothvatu“ kao i da nakon haaške presude ne će trebati mijenjati udžbenike iz povijesti. Prof. Banac je razočaran radom haaškoga Suda, što nije nekakva velika novost, ali je važna njegova primjedba da su učinci Tribunala upitni. On se također zgraža radi zloradosti srbijanskih medija koji se osvrću na presudu, ali valjda se drugo nije moglo očekivati, jer svi u Srbiji, od medija i intelektualaca do političara, stalno i grozničavu nastoje izjednačiti krivnju za postjugoslavenske ratove kako bi svalili najveći dio krivnje s Miloševićeva režima, a taj je itekako uživao potporu i ve-

liku simpatije pretežitoga dijela Srba u Srbiji i izvan nje, slično kao Hitler u Njemačkoj i Austriji.

Preporučili bismo čitanje izvještaja Matice hrvatske u svezi haaške presude „Pred zidom Europe“ (Vijenac, 21. travnja) u kojoj se ne samo izražava neizmjereno žaljenje glede nepravde prema generalima i hrvatskom narodu kao cjelini, nego o postavljaju pitanja o mogućim preinakama u pisanju povijesti. Matičari postavljaju pitanje bi li Europska Unija mogla zatražiti da „...naše povjesnice – barem one školske – uskladimo s (haaškom) istinom?“ Mislimo da je taj strah suvišan i neopravdan. Hrvatsku povjesnicu trebaju i moraju pisati hrvatski povjesni-

čari i to bez ikakva unutarnjeg i/ili vanjskoga političkoga utjecaja. Historiografija nije egzaktna znanost kao matematika, fizika ili kemija, ona je ono što joj kaže njezino starogrčko ime – pisanje o povijesti. A povijest svatko shvaća i tumači na svoj način, što je potpuno legitimno i može se objasniti bezbrojnim primjerima iz svjetske historiografije. Stoga nitko Hrvat-skoj ne će smjeti zabraniti da Domovinski rat opisuje i tumači onako kako želi i da ga slavi kao svoju veliku pobjedu. Srbi će tu poduzimati razna podmetanja, ali na to smo valjda navikli od kad živimo s njima u susjedstvu i bivšem zajedništvu. Istina je na hrvatskoj strani i to se može dokazati bezbrojnim činjeni-

cama i objasniti s valjanim argumentima, ali na uljuden i smiren način.

Da završimo s jednom šalom. Nedavno je vječni hrvatski povjesničar Dušan Biliandžić objavio tezu da su ne samo Edvard Kardelj i Vladimir Bakarić rušili Jugoslaviju nego da je među njezinim protivnicima bio i sam Josip Broz Tito. Znači, uskoro bi trebalo očekivati da Tribunal u Haagu uvrsti u svoje optužnice i samog predsjednika Tita kao krivca za propast Jugoslavije. Stvarno bi to bio vrhunac međunarodne pravde: Titov kostur izvaditi iz groba u Kući cvijeća u Beogradu i objesiti na Terazijama! Izvršna predstava za britanske, francuske, nizozemske i srpske hrvatoždere.

U STUTTGARTU HČSP-E ORGANIZIRAO PROSVJEDE

Prosvjedovali zbog presude hrvatskim generalima

Prema procjeni policije na uskršni ponedjeljak u Stuttgartu se u organizaciji HČSP-a iz Stuttgarta okupilo oko 650, a po procjeni nazočnih, između 800 i 1000 Hrvatica i Hrvata, koji su demonstrirali protiv skandalozne haaške presude hrvatskim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču.

Riječ je o do sada najmasovnijoj hrvatskoj demonstraciji u Njemačkoj nakon 1991. i političkom skupu sa zavidno ve-

likim brojem hrvatske mladeži.

Prosvjed je počeo uz puštanje pjesme s razgalasa „Tko ste vi da o nama sudite“ a nakon kraćeg uvoda Marijane Krok koja je vodila program, hrvatsku himnu predivnim glasovima izvele su cure ženske klape „Filiae croatiae –

Kćeri Hrvatske“ iz Stuttgarta. Nakon što je međunarodni tajnik HČSP-a Ivan Lozo na briljantnom njemačkom jeziku u oštrom i politički snažnom govoru pozdravio njemačke goste i ne samo njih, već nekoliko stotina Nijemaca koji su se slučajno nalazili toga posljedod-

ne na glavnom gradskom trgu Schlossplatz, te iznio razloge prosvjeda i zahtjeve Hrvata, sa razglasila je puštena pjesma „Ante, Ante svi smo za te“.

Nakon toga minutom šutnje odana je počast svima koji su položili svoje živote da bi mogla živjeti Hrvatska država.

Lozo se na koncu zahvalio udruzi „Volim Hrvatsku“ koja je javno podržala ovaj skup a riječi zahvale uputio je svima koji su na bilo koji način doprinijeli uspjehu stuttgartskog prosvjeda čije održavanje je prvi predložio mladi i agilni član HČSP-a iz Stuttgarta, Nikola Žaja.

Na kraju se kratkim govorom prosvjednicima obratio i predstavnik Udruge hrvatski dragovoljac 1991. (UHD91), Stjepan Breks Brekalo. (bj)

Policija procjenjuje da je bilo oko 650 prosvjednika, a organizatori tvrde da ih je bilo između 800 i tisuću

5 pitanja za prof. dr. Miroslava Tuđmana

Presuda generalima je politička presuda

Dražen Bušić

Gosp. Tuđman, haaška presuda hrvatskim generalima implicira političku odgovornost državnog vrha na čelu s prvim hrvatskim predsjednikom dr. Franjom Tuđman. Znači li to, nedvojbeno, da je haaški sud politički sud koji radi u interesu nekih svjetskih sila kojima od početka stvaranja neovisne Hrvatske to nije odgovaralo?

Prvostupanja haaška presuda ne implicira kaznenu odgovornost političkog i vojnog vodstva Republike Hrvatske jer svatko kome se sudi mora imati pravo na obranu i ne može biti osuđen bez sudskog postupka. Međutim, postojeća presuda generalima Gotovini, Markaču i Čermaku implicira političku odgovornost ne samo državnog vrha RH, već i svih sudionika „Oluje“. I zato je prvostupanja presuda politička presuda, jer ostavlja puno „praznog“ prostora, odnosno prostora političkim progonima: koga će se dalje bilo politički bilo kazneno prozivati na odgovornost zbog sudjelovanja u oslobodilačkoj operaciji „Oluja“. Pravni institut „zajedničkog zločinačkog pothvata“ ICTY je de facto jedino primijenio u slučajevima hrvatskih generala i dužnosnika iz RH i BiH na način da uključi ne samo cijeli državni vrh nego i „druge znane i neznanе“. Ta činjenica da institut „zajedničkog zločinačkog pothvata“ nije primijenjen niti za vojni vrh JNA, niti za političko vodstvo ex Jugoslavije (Srbije i Crne Gore), kao ni za ostale strane u sukobu u BiH, čini i haaško Tužiteljstvo i Sud odgovornim za sve političke manipulacije i posljedice, što ih je prouzročila već i ova prvostupanja presuda.

Mnogi sada govore da se nismo smjeli dovesti u situ-

aciju da naše generale koji su zapovjednici pobjedničke strane pošaljemo u Haag. Recite nešto o političkoj konstelaciji u vremenu kada je nastajao haaški tribunal?

Vijeće sigurnosti UN donijelo je odluku o formiranju ICTY još 1993. Tada je Hrvatskoj odgovaralo formiranje takvog suda jer je on trebao sankcionirati agresora na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Međutim, oni koji su podržavali politiku Beograda, te oni koji nisu bili za raspad Jugoslavije, uspjeli su nametnuti ad hoc pravila da Sud ne sudi za zločine u agresiji, već po „humanitarnom pravu“. Kada je 1998. tužiteljstvo htjelo pokrenuti istrage protiv hrvatskih generala Hrvatski državni sabor 1999. donio je rezoluciju o nenadležnosti Haaga nad operacijama „Bljesak“ i „Oluja“. Čekao se pravorijek Suda i sve su istrage Tužiteljstva u tom smjeru bile zaustavljene. Dolaskom šestorke na vlast 2000. godine, jednostrano je poništena odluka Sabora iz 1999. godine, a da se nije sačekala odluka Suda. Štoviše, Mesić i Račanova vlada otvorili su arhive ureda Predsjednika RH i tajnih službi, što nitko u povijesti do tada nije učinio. Suradnik Carle del Ponte u filmu „Karolina lista“ izjavio je: „Ostali smo šokirani kada smo vidjeli što nam je Hrvatska sve poslala, poslali su nam i ono što nikada nismo tražili“. Već i na temelju ove izjave, te Mesićevog krivokletstva u Haagu, i protuzakonitog dostavljanja dokumenata, jasno je da su i u Hrvatskoj postojale snage koje su se svim silama trudile otužiti vlastitu zemlju.

U domovini i iseljeništvu narod se pokrenuo, organiziraju se brojni skupovi podrške. Što je sve još potrebno da se ispravi nanescena

nepravda, generalima osobno i hrvatskom narodu u cijelosti?

Nažalost, politički sudovi i presude u hrvatskoj su povijesti konstanta. S pravne strane treba učiniti sve da se u Haagu poništi prvostupanja presuda. Međutim, izuzetno je važno da istina o Domovinskom ratu i o oslobodilačkim operacijama, a time i uloga vojnog i političkog vodstva Hrvatske, kao i svih sudionika vojno-redarstvenih operacija, dobije

pravo mjesto kako u medijima tako i u udžbenicima povijesti. Mi se te istine ne trebamo ni sramiti niti je skrivati. Zato su sve akcije i svi skupovi potpore važni jer implicira da se mora govoriti istinu. Poruka ne može biti da je hrvatski narod protiv „vladavine prava“, ali jesmo protiv nepravde i presuda koje se ne zasnivaju na činjenicama i istini. Idealno bi bilo kada bi postojao politički konsenzus pa da se pošalje jasna poruka svi-

ma, da Hrvatska ne pristaje na presude koje ne poštuju istinu i pravdu. Nažalost, Hrvatska je danas politički podvojeno društvo. Unatoč činjenici da je 95% javnosti presudu generalima doživjelo kao poniženje i nepravdu, lijevi radikali u medijima pišu: to nije osuda „Oluje“ već „Tuđmanova režima“.

U posljednje se vrijeme može čuti usporedba vremena u kojemu živimo s početkom devedesetih. Mno-

gi očekuju nešto novo, neku stvarnu promjenu kao što se događalo prije dvadeset godina. Kako to Hrvatska može postići? Imamo li za to sve potrebno?

Pod vodstvom predsjednika Tuđmana hrvatski je narod pokazao i dokazao početkom devedesetih, kako zajedništvom svih hrvatskih opcija te domovinske i iseljene Hrvatske, da se mogu ostvariti nacionalni interesi: od samostalnosti i međunarodnog priznanja do teritorijalne cjelovitosti i međunarodnog partnerstva. Nažalost, u posljednjih desetak godina političke garniture na vlasti odrekle su se suve-

reniteta kao načela vođenja kako unutarnje tako i vanjske politike. Politika „nema alternative ulasku u EU“ imala je za posljedicu neracionalno prihvaćanje rješenja koja su bez pravih pregovora s EU nametnuta Hrvatskoj. To je i u politici i u javnosti stvorilo atmosferu oportunitizma, te umjesto razvijanja partnerskih odnosa dovelo do odbojnosti, nepovjerenja i korupcije. Naime, korupcija je najzločudniji oblik oportunitizma. Izlaz iz krize jest da se ponovo, sada u novim okolnostima, vratimo onoj politici koja će se voditi načelom suvereniteta, samostalnosti i samopoštovanja.

Na tim osnovama trebamo graditi poziciju Hrvatske u EU, kao srednjoeuropske i mediteranske zemlje. Za takvu politiku punio toga nam nedostaje: od medija koji su u funkciji transnacionalnog kapitala do parlamentarnih zastupnika koji nisu neposredno odgovorni svom biračima. No, imamo ne samo generacije iz 1990-ih, nego i mlade generacije koje su opravdano nezadovoljne i ogorčene postojećim stanjem, generacije koje su željne promjena. Isto tako i u EU možemo naći partnere koji su jednako tako nezadovoljni svojom gospodarskom i političkom situacijom kao

što je to i Hrvatska.

Jedan ste od inicijatora političkog pokreta HRAST. Što ova opcija može dugoročno ponuditi na političkoj sceni i što se može očekivati na ovogodišnjim izborima za Hrvatski Sabor?

Prema anketama današnje parlamentarne stranke, kako one na vlasti tako i one u oporbi, bilo samostalno ili u koaliciji – na narednim izborima neće biti u stanju osigurati potrebnu parlamentarnu većinu. Birači će svoj glas dati nekom – trećem. HRAST je program okupljanja pojedinaca, udruga i stranaka koji su suglasni ne samo oko vitalnih nacionalnih in-

teresa, nego i oko načina kako ih ostvarivati. Imamo dovoljno iskustva da znamo na kojim vrijednostima i idealima je stvarana Hrvatska, ali i dovoljno kritičnosti i nezadovoljstva da se ne pomirimo s postojećim stanjem. Kako i program i izvedbu programa nose pretežito mladi i novi ljudi u politici, to vjerujem u ovu inicijativu. Ona će biti uspješna u onoj mjeri u kojoj dobije potporu većeg broja udruga i „malih“ stranaka. Opasnost predstavlja moguća razjedinjenost političke ponude. Zato nam predstoji još puno posla na zajedničkom nastupu (do sada) ne parlamentarnih grupacija.

FRA IVICA JURIŠIĆ, VODITELJ HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE U ROTTERDAMU

Naši generali brane istinu o domovini i narodu

- Redovito se susrećem sa našim generalima, barem dva puta mjesečno na svetim misama i druženjima nakon njih.

Hrabro se drže i dalje, i zahvalni su svima koji im na razne načine daju podršku. Zahvalni su i Crkvi. Ali znam da im nije nimalo lako dalje čekati, nakon ove nepravde koja im se dogodila, mislim posebice kad

je bjelodano da haaški sud i presude nisu samo pravne, već debelo i političke naravi. Ali obojica generala, Ante Gotovina i Mladen Markač imaju povjerenje u Boga, te da će sve neka-ko izaći na dobro. Drži ih vjera, ljubav i pažnja njihovih obitelji, prijatelja, pa i domovine. Ne bih sada ni koga optuživao, ali osobno mislim i doživljavam da su

vlasti Republike Hrvatske mogle i mogu puno više činiti za njih. Kod Hrvatske šestorke tragična je stvar da su evo ušli u osmu godinu otkad su se odzvali na optužnicu i došli u Haag. I sad je naizvjesnije da će prvostupanijska presuda tek biti negdje dogodine u ova doba ili nešto prije. A onda konačna, tek 2013. ili 2014. Zamislite, bit će

to za njih 10-11 godina zatvora i sudovanja, a što je gore od američkog Gvantanamo. A to bi trebao biti najveći, najpravedniji sud na kugli zemaljskoj! Eto, o kakvoj se tu pravdi, odnosno nepravdi radi! Nije to samo grubo kažnjavanje sa mihi optuženika prije nego im je dokazana krivnja, već isto tako strašno kažnjavanje njihove djece, obitelji,

rodbine, prijatelja. Bez obzira što je proces završen, što sada njima kroz sljedeću godinu dana u zatvoru nitko službeno neće imati reći ni „dobar dan“, oni i dalje ostaju u pritvoru u Scheveningenu. Molimo da im Bog dadne snage, da naši generali i uz njih njihove obitelji sačuvaju psihičko i fizičko zdravlje i izdrže sve te teške križeve.

PROSVJEDI I NAJAVA PROSVJEDA U ISELJENIŠTVU

Recimo „NE“ nepravdi, mirno izađimo na ulice

„Pozivamo sve hrvatske udruge i institucije u Njemačkoj da nam se pridruže u organizaciji mirnih i dostojanstvenih prosvjeda protiv prvostupanijske presude generalima Markaču i Gotovini“, stoji u iscrpnom letku kojeg su pripremili predstavnici HSK Njemačke za nazočne čelnike i predstavnike hrvat-

skih udruga. „Naša poruka mora biti da se ne slažemo s haaškom odlukom. U prvom redu će biti važno zainteresirati njemačku javnost i objasniti njemačkim sugrađanima da nam je u Haagu učinjena nepravda i da hrvatski narod nije zločinački narod“, kazao je i Petar Čosić.

„Vrijeme je da mi Hrvati

u dijaspori pokažemo jedno srce i onu složnost koju smo pokazivali početkom devedesetih godina“, zaključio je Danijel Lučić više puta naglašavajući da ne smije doći do politiziranja prosvjeda, te da nisu poželjna obilježja koja bi dostojanstveni prosvjed mogla dovesti u kontekst fašizma ili ustaštva.

Dodatne informacije o organizaciji prosvjeda i dodatne kontingente promotivnih letaka kojima se poziva na prosvjed pod motom „Pravda izgubila ravnotežu“ mogu se dobiti putem e-maila daniel.lucic@cwc-hsk.de ili petar.cosic@cwc-hsk.de.

Nakon prosvjeda u Frankfurtu (Römer, 14.svibnja,

15 sati), Stuttgartu (Schlossplatz, 21.svibnja, 15 sati), planiraju se mirne demonstracije i u Münchenu (Odeonsplatz, 11. lipnja, 15. sati) te Den Haagu, najvjerojatnije 25. lipnja.

Najaktualnije informacije u tom smislu moći ćete redovno pratiti na portalu www.hr-frankfurt.net (ez)

Frankfurt

Na glavnom gradskom trgu Römer u Frankfurtu prosvjedovalo je gotovo 500 Hrvata uglavnom iz regije srednje Njemačke.(ez)

Berlin

ROBERT SOKOL FOTO I SONJA BRELJAK

Prosvjedi u Berlinu

20. travnja je u glavnom gradu Njemačke pred Ministarstvom vanjskih poslova održana demonstracija protiv presude Den Haaga, na kojoj su sudjelovali oko 500 berlinskih Hrvata, među kojima je bio veliki broj mladih. Na prosvjed je pozvao Hrvatski svjetski kongres u Njemačkoj u suradnji sa velikim brojem hrvatskih udruga Berlina. Okupljeni prosvjednici su nosili

hrvatska obilježja, zastave i parole, koje pozivaju na pravednost, osuđuju haašku presudu i kritiziraju britansku politiku protiv Hrvatske. Prvi prosvjed Hrvata u Njemačkoj je protekao mirno i dostojanstveno, uz govore, glazbu i hrvatsku himnu. Organizatori su ispred zgrade MVP Njemačke dijelili priopćenje, u kojem se ukazuje i na demonstracije Hrvata od New Yorka do Melbournea.

U priopćenju HSKNj-a naglašeno je kako u Njemačkoj živi 400.000 ljudi s hrvatskim korijenima, koji su odlično integrirani u njemačko društvo i koji u pozitivnom duhu žele protestirati protiv nepravde odluke. Naglašeno je, da se ne demonstrira protiv Njemačke ili njemačke politike, nego se želi potaknuti i Njemačku da se zauzme za pravedno traženje istine. (hsknj)

Sastanak u konzulatu

U Generalnom konzulatu u Stuttgartu je sredinom travnja u organizaciji HSKNj-a održan sastanak druge i institucija radi dogovora detalja o organizaciji prosvjeda u Njemačkoj protiv nepravde haške presude generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču. (zd)

Stuttgart

KOMEMORACIJA BLEIBURŠKIM I ŽRTVAMA KRIŽNOG PUTA

Komunistički zločini se pokušavaju zataškati

Komemoracijom bleiburškim i žrtvama križnog puta pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora obilježena je na bleiburškom polju 66. obljetnica najvećeg stradanja hrvatskog naroda u povijesti s porukom da treba pronaći i kazniti krivce, a grobišta žrtava istražiti i dostojno obilježiti.

Izlasnik Hrvatskog sabora Andrija Hebrang rekao je da su na Bleiburgu i Križnom putu ubijeni nevini civili drugičijeg svjetonazora koji nisu imali pravo na obranu, grob ni pokop. "Ubili su njihova tijela, vezana žicom koja i danas svjedoči na kakav su način ubijeni, a njihove su kosti trebale zastrašiti preživjele", rekao je Hebrang. "Njihovu žrtvu ne smijemo zaboraviti, jer narod koji zaboravlja svoju prošlost često ju je osuđen ponavljati", poručio je Hebrang.

Zastrašujućim je nazvao pokušaje zataškavanja komunističkih zločina na Bleiburgu tvrdnjom da se radilo o poraženim vojnicima. "No, među njima su se nalazili žene, stari, djeca i svećenici", kazao je Hebrang. Po njegovim riječima postoje dokazi da je Josip Broz Tito dao nalog za likvidacije. Ustvrdio je da za žrtve nije učinjeno sve što se moglo, pa je vlada osnovala ured koji će istražiti njihova grobišta i dostojno ih obilježiti.

"U Europsku uniju mora-

mo ući s račišćenom prošlosti i podignute glave, poručio je Hebrang dodavši kako postoje otpori procesuiranju komunističkih zločina, koji se skrivaju iza antifaziizma. Izaslanik hrvatske vlade, ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko kazao je da je Bleiburg simbol gubilišta hrvatskog naroda na kojem su s rijetkom besćutnošću ubijeni civili, žene, djeca i stari koji su se tamo zatekli i bez prava na obranu.

"Oni koji negiraju zločine ponovno ih čine, jer se Europa očitovale o totalitarnom komunističkom sustavu i njegovim zločinima, a ovdje smo okupljeni da bismo izrazi-

li svoju bol i nezadovoljstvo neprocesuiranjem zločina", poručio je Karamarko koji se založio za afirmaciju Tuđmanove Hrvatske kao slobodne, samostalne i suverene države te Domovinskog rata kao legalnog i legitimnog. Predstavnik Počasnog bleiburškog voda Krešimir Miletić ustvrdio je da se hrvatski heroji i žrtve prikazuju kao zločinci, a agresori pretvaraju u ugledne građane koji sudjeluju u upravljanju hrvatskom državom. "U Hrvatskoj je na djelu upravljačka elita većinom naslijeđena iz jugoslavenskog komunističkog sustava u velikom dijelu anacionalna i korumpirana", rekao je Miletić. Nakon molitve za žrtve bleiburške tragedije islamske vjeroispovijesti koju je izrekao imam iz Gunje Idriz Bešić, svetu misu predvodio je križevački biskup Nikola Kekić. Izaslanstva Hrvatskog sabora, Vlade, braniteljskih, domovinskih, iseljeničkih i drugih udruga položila su vijence na spomenik žrtvama bleiburške tragedije. U sklopu komemoracije otkrivena je i brončana bista velečasnog Vilima Celicje jednog od najzaslužnijih pojedinaca za uspostavu i održavanje komemoracije žrtvama bleiburške tragedije i križnog puta na bleiburškom polju. (H)

Bleiburška tragedija ili jugoslavenski poratni zločini nad Hrvatima

Piše: prof. dr. sc. Josip Jurčević

Vrijeme neposredno nakon završetka Drugog svjetskog rata bilo je najtragičnije razdoblje u cijeloj hrvatskoj povijesti, jer je jugoslavenski komunistički režim tada počinio najmasovnije zločine nad Hrvatima. Radilo se o sustavnoj represiji kojom se totalitarni režim obračunavao – osim sa zarobljenim ratnim i političkim protivnicima – i sa brojnim običnim građanima koje su komunističke vlasti smatrale nepoželjnim.

Komunistička represija je obuhvaćala sve oblike nasilja, uključujući i najteže; masovna pogubljenja bez provođenja ikakvih istraga, suđenja i evidencije, te brojna pogubljenja nakon provizornih suđenja pred različitim vrstama revolucionarnih prijelaznih sudova. Stjecajem poratnih okolnosti, Hrvati su masovno stradavali od komunističkog režima ne samo na području svojih domovina – Hrvatske te Bosne i Hercegovine – nego na širokom prostoru od južnih dijelova Austrije do makedonsko-grčke granice.

Žrtve zločina su zatrpavane i zakopavane na najrazličitijim mjestima koja su – pod nadzorom komunističkog režima – ostajala prikrivena i neobilježena. Isto tako, za vrijeme polustoljetnog postojanja Jugoslavije, ovi poratni zločini su bili najstrože čuvana tajna koju je bilo zabranjeno istraživati te o njoj javno govoriti.

Međutim, usprkos zabrana, golemi razmjeri poratnog stradanja Hrvata duboko su se usjekli u hrvatsku nacionalnu svijest, i to pod nazivom Bleiburška tragedija ili Križni putovi hrvatskog naroda. Sam pojam, Bleiburška tragedija, je simbolički pojam koji je nastao u hrvatskom iseljeništvu prema nazivu malog

mjesta Bleiburg (u južnoj Austriji).

Naime, tada (1945. g.) približno pola milijuna hrvatskih civila i približno 200.000 hrvatskih vojnika bježalo je pred zločinima jugoslavenske vojske, u smjeru sjeverozapada, namjeravajući se predati zapadnim Saveznicima. Tek približno petina hrvatskih kolona uspjela se probiti do austrijskog teritorija, ali su i većinu njih britanske savezničke postrojbe protupravno izručile jugoslavenskoj državi i to nakon pregovora kod Bleiburga. Stoga su hrvatski iseljenici na Bleiburškom polju – nasuprot prisilnoj šutnji u Jugoslaviji – desetljećima, svake godine u svibnju obilježavali poratnu tragediju hrvatskog naroda.

Nakon uspostave samostalne države Republike Hrvatske, i u domovini je prihvaćen simbolički pojam Bleiburška tragedija, koji zapravo predstavlja zbirni naziv za sve poratne zločine koje je komunistički jugoslavenski režim počinio nad Hrvatima diljem jugoslavenskog teritorija.

Povijesne okolnosti

Osnovni uzrok Bleiburške tragedije je u načinu vladanja komunističkog režima, koji se zasnivao na primjeni neograničenog nasilja. Odnosno, komunizam je kao svjetonazor i politička doktrina smatrao da se komunistički poredak može uspostaviti i održavati samo revolucionarnim, neograničenim nasiljem. Komunistička partija Jugoslavije (KPJ) je iskoristila okolnosti Drugog svjetskog rata za praktično ostvarenje komunističkih ciljeva. Tijekom rata postupno je izgrađivan revolucionarni komunistički upravljački sustav, koji se pripremao za potpuni fizički i idejni obračun s dotadašnjim

Ivan Ott i Florian Thomas Ruliz

upravljačkim svjetonazorima i iskustvima, te njihovim institucijama i upravljačkim elitama.

Pripadnici KPJ su tijekom rata bili izloženi najekstremnijoj komunističkoj indoktrinaciji, koja je tražila potpunu odanost, poslušnost i vjernost partijskom vodstvu te bezgraničnu iracionalnu mržnju prema svemu i svakome tko je bio različit od komunizma. Postupno su pripremani revolucionarni planovi, institucije, pravne norme i kadrovi, ali i popisi osoba s kojima se treba najnemilosrdnije obračunati.

U završnim mjesecima rata na području raspadajuće Nezavisne Države Hrvatske (NDH) bila je izuzetno nepovoljna vojna i civilna situacija. Osim približno 280.000 vojnika NDH tu se nalazilo približno 420.000 partizana pod nadzorom KPJ, približno 55.000 četnika, te približno 450.000 njemačkih vojnika koji su se povlačili s prostora južnog Balkana. Civilno pučanstvo je – u strahu od nadirućeg komunističke vojske, te zbog općeg ratnog kaosa i raspada strukture vlasti NDH

– sve masovnije i neorganizirano bježalo u smjeru sjeverozapada.

Razmjeri zločina

Na samom kraju rata, glavni cilj golemog broja civilnih i vojnih zbjegova bio je napustiti jugoslavenski teritorij te doći pod nadzor ili u zarobljeništvo vojske zapadnih Saveznika. S druge strane, glavni cilj jugoslavenske komunističke države bio je ne dopustiti povlačenje civila i vojnika s prostora Jugoslavije, nego izvršiti njihovo zarobljavanje i uništenje. Stoga je jugoslavenska vojska zaposjela prostor svojih sjeverozapadnih granica, te su se goleme kolone Hrvata u povlačenju našle opkoljene i zarobljene na teritoriju današnje države Slovenije, a britanska vojska je komunističkom režimu izručila i dio Hrvata koji je probom uspio doći u južne dijelove Austrije.

Tada, u poraću, jugoslavenska država je počinila najveće i najteže zločine nad hrvatskim civilima i vojnicima. Izvršenje su sustavna masovna pogubljenja, uglavnom bez vođenja ikakve evidencije. Dio

zarobljenih hrvatskih civila i vojnika, koji nisu pogubljeni u prvim poratnim danima, upućivani su na marševe smrti ili Križne putove, koji su se u brojnim smjerovima protezali diljem cijelog jugoslavenskog teritorija.

Zarobljenicima su priključivani i brojni hrvatski građani koji nisu sudjelovali u povlačenju. Pogubljenja, nasilne smrti i umiranja od gladi i iznemoglosti – u logorima i na marševima smrti – događali su se na najrazličitije načine i pod različitim okolnostima; masovno i pojedinačno, sa evidencijom i bez evidencije, nakon prijelaznih suđenja i bez suđenja. Osim toga, veliki broj osoba je „netragom nestao“ izvan logora i izvan marševa smrti, nakon što su ih različita tijela „nove vlasti“ nasilno odvodili iz njihovih domova.

Zbog niza razloga, brojačni razmjeri zločina nisu ni do sada približno točno utvrđeni, iako je od zločina proteklo više od 65 godina. Međutim, razmjere najtežih zločina razvidno naznačuje podatak da je na području Slovenije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine do sada locirano više od 1600

masovnih prikrivenih grobišta u kojima se nalaze pogubljeni Hrvati.

Posljedice Bleiburške tragedije

Među nizom posljedica Bleiburške tragedije svakako je najteža i najdugoročnija u gubitku života mnogobrojnih ljudi. No, osim toga, većini pogubljenih, progonjenih i zatvorenih osoba komunistički je režim istovremeno opljačkao svu ili većinu imovine, sukladno komunističkom načelu i zakonima da je privatno vlasništvo društveni i pravni krimen.

S povijesnog motrišta, najtrajnija posljedica Bleiburške tragedije nalazi se u činjenici što je Hrvatskoj 1945. g. uspostavljen totalitarni komunistički model državnog i društvenog uređenja, pa je hrvatsko društvo bilo pola stoljeća najradikalnije isključeno iz svojeg dotadašnjeg civilizacijskog kontinuiteta. Dubina i smjer tog zastrašujućeg komunističkog revolucionarnog zahvata već su tada razvidno prepoznati i javno izrečeni u Pastirskom pismu koje je u rujnu 1945. potpisao nadbiskup zagrebački Alojzije

Stepinac: „Svršetak rata donio nam je velike i duboke promjene na svim područjima života. Pred našim očima nestaje tako reći svega, što je nekada činilo temelje sva-

kodnevnog života... Vlast i sudstvo, školstvo i gospodarstvo odišu novim revolucionarnim duhom.“

Taj revolucionarni duh su komunističke vlasti nastavi-

le nametati i održavati daljnjim provođenjem svih oblika represije, što je u najgorem obliku osjetila i Katolička crkva i nadbiskup Stepinac koji je osobno postao žrtva komuni-

stičkog nasilja. Prema do sada prikupljenim podacima jugoslavenske komunističke vlasti ubile su ukupno 664 katolička svećenika, časne sestre i sje- meništara.

JIM CAVIEZEL KOJI JE IGRAO GLAVNU ULOGU U FILMU MELA GIBSONA „PASIJA“ GOVORI O SVOJIM HODOČAŠĆIMA U MEĐUGORJE

Bez Međugorja nikada ne bih bio igrao u „Pasiji“

Lidija Paris

Glavnom ulogom u filmu Mela Gibsona „Pasija“, Jim Caviezel postigao je svjetsku slavu. Tko je taj glumac koji se tako dojmljivo suživio s likom Isusovim? Osobno tvrdi da bez međugorskih iskustava nikada ne bi bio prihvatio tu ulogu. U Međugorju je, naime, iskusio jednu do tada nepoznatu dimenziju vjere. U veljači prošle godine po šesti je puta hodočastio u Međugorje, a nakon toga posjetio i Beč. S njim je u Beču razgovor vodio Christian Stelzer za časopis „Oase des Friedens“, a hrvatski prijevod donosi najnoviji „Glasnik mira“ iz Međugorja.

Jim, možeš li nam ispričati kako si čuo za Međugorje?

Moja je supruga bila u Međugorju dok sam u Irskoj snimao film „Monte Cristo“. Stvari nisu stajale baš dobro iako sam radio po sedam dana

tjedno. Jednoga me je dana nazvala i po njezinom sam glasu prepoznao da se kod nje dogodila neka promjena. Počela mi je pričati o Međugorju, te da će jedan od vidjelaca doći u Irsku... Prekinuo sam ju riječima: „Čuj, imam ozbiljnoga posla. Ne mogu se sada upuštati ni u što ni s kakvim vidiocima.“ Osim toga, mislio sam da kao katolik ne moram bezuvjetno prihvatiti Fatimu, Lurd ili Međugorje. Tako sam razmišljao. Sjećam se da smo u katoličkoj školi u koju sam išao u početku bili oduševljeni međugorskim događanjima, ali smo onda čuli da mjesni biskup odbija ukazanja i da tvrdi da su lažna, pa se naše zanimanje ugasilo.

Kako bilo da bilo, Ivan Dragičević došao je u Irsku. Meni je bilo jasno da neću imati vremena za njega, budući da sam morao non-stop raditi. Jednoga se četvrtka moj filmski partner Jim Harris nije osjećao dobro, pa sam dobio slobodan

dan i mogao sam nazočiti jednom ukazanju. U prepunoj crkvi stajao sam sasvim otraga, nije mi bilo baš sasvim jasno što se događa. Kada je u trenutku ukazanja čovjek pored mene ustao iz svojih bolesničkih kolica i pao na koljena, bio sam duboko ganut. Ovaj hendikepirani čovjek, pomislio sam, usprkos bolova kleči na hladnom kamenom podu i moli! Danas mi je jasno da me je samo Bog mogao tako dobro poznavati da bi znao gdje me treba taknuti.

Iako možda zvuči neobično, u nedjelju koja je uslijedila dobio sam još jedan slobodan dan, tako da sam se mogao susresti s Ivanom, što je zapravo bila posebna želja moje supruge. Za vrijeme ukazanja klečao sam pored njega i rekao sam u svojem srcu: „OK, tu sam. Spreman sam. Učini samnom što god želiš.“ U istom sam trenutku osjetio kako me nešto ispunjava. Bilo je to savim jednostavno, a opet je-

dinstveno. Kada sam ustao, suze su mi tekle iz očiju i počeo sam svim srcem plakati. Ivan mi je rekao: „Jim, čovjek uvijek nađe vremena za ono što voli. Ako netko nema vremena susretne djevojku u koju se zaljubi, nađe vremena za nju. Ljudi nemaju vremena za Boga jer ga ne ljube.“ To me je doista pogodilo, i pitao sam se imam li ja vremena za Boga? Ivan je nastavio: „Bog te poziva na molitvu srcem.“ „Kako da to učinim?“ upitao sam ga. „Tako da počneš moliti.“ U tom se trenutku otvorio jedan prozor u mojemu srcu. Nisam mogao ni sanjati da bi to moglo biti moguće. Otišli smo u restoran i moram priznati da mi hrana i vino nikada nisu prijali tako dobro kao te večeri. U meni se nešto počelo mijenjati. Često me je žena htjela naučiti moliti kronicu, a ja sam to uvijek odbijao. Sada sam htio moliti kronicu, iako nisam točno znao kako. Samo sam osjećao

da se moje srce otvorilo. Jednoga sam jutro rekao vozaču koji me svakoga dana vozio na snimanje: „Ne znam što vi o tome mislite, ali ja bih htio moliti kronicu.“ Na moje iznenađenje odgovorio mi je: „OK, hajmo moliti.“

U toplom svjetlu ljubavi koju sam osjećao u sebi, počeo sam spoznavati gdje se doista nalazim, kolike imam napaсти, gdje su moji osjećaji, kako sam slab i kako kruto u svojem srcu sudim ljude.

Kada si prvi puta došao u Međugorje?

Na kraju snimanja koje je završilo na Malti odlučio sam otići u Međugorje. Bio sam prepun unutarnjih očekivanja. Kada sam imao dvadeset godina, jedan mi je unutar-nji glas bio rekao da bih trebao postati glumac. Kada sam o tome govorio s ocem, on mi je odgovorio: „Ako Bog nešto od tebe želi, to je sigurno da budeš svećenik. Zašto bi želio biti glumac?“ Ni ja tada nisam razumio.

Sada sam si iznova postavio pitanje želi li Bog da budem glumac zato da bih zaradio puno para i da bih postao bogat? Bio sam svjestan neravnoteže u svijetu između malobrojnih koji posjeduju mnogo i mnogobrojnih koji imaju prema- lo za goli život, i bio sam siguran da Bog ne želi da bude

Međugorje me je podsjećalo na Betlehem i mislio sam: kao što je Isus rođen u malenom mjestu, tako se i Majka Božja ukazuje u jednom siromašnom mjestu među brdima. Četiri dana koje sam proveo u Međugorju bila su moja prekretnica

tako, i da se i sam moram odlučiti komu želim služiti: bogatstvu koje mi ne daje trajnu radost, ili Bogu koji želi voditi moj život?

Međugorje me je podsjećalo na Betlehem i mislio sam: kao što je Isus rođen u malenom mjestu, tako se i Majka Božja ukazuje u jednom siromašnom mjestu među brdima. Četiri dana koje sam proveo u Međugorju bila su moja prekretnica. U početku sam se još čudio koliko ljudi ovdje mole. Sve me je podsjećalo na košarkaški logor i mislio sam da se i tamo ne igra samo jednom na dan, nego uvijek iznova, stalno. U školi isto tako, ne čita se samo jednom na dan, nego stalno, uvijek iznova. Prvih sam dana u Međugorju kod molitve osjećao unutarnji nemir jer nisam bio naviknut toliko moliti, pa sam molio Boga da mi pomogne. Nakon četiri dana htio sam još samo moliti. Kad god bih molio, osjećao sam se povezan s Bogom. To je iskustvo koje želim svakom katoliku! Možda sam kao dijete doživio nešto slično pa onda zabravio. Sada mi je to bilo darovano.

To iskustvo se nastavilo i kod kuće. U obitelji zajedno živimo sakramente. S djecom svakoga dana molimo kronicu da putu u školu. Ako ja odmah ne započnem, onda moj

sin počne moliti.

Kada sam u Međugorje došao po drugi put, očekivao sam da će se ponoviti iskustva prvoga dolaska, ali je bilo drugačije. Poslije jednoga ručka, hodočasnici su me pozvali da s njima odem na Široki Brijeg fra Jozi. To je nadasve željela moja žena. Nisam poznavao fra Jozu, ali ono što se o njemu pričalo duboko me se dojmilo. Susreo sam se s njime. Položio je ruke na moja ramena. Ja sam položio svoje ruke na njegova ramena. On je položio ruke na moju glavu. Ja sam položio svoje ruke na njegovu glavu. U tom sam trenutku u sebi osjetio riječi: „Ljubim te, brate. Ovaj čovjek ljubi Isusa.“ Fra Jozo se spontano okrenuo prema svojoj prevoditeljici i upitao ju na hrvatskom tko sam ja, i rekao je da želi sa mnom razgovarati. To je bio početak jednoga prijateljstva

koje traje još i danas.

To je bilo vrijeme neposredno po završetku snimanja „Pasije“ tijekom kojega sam u sebi mnogo puta iskusio kakve se sve snage u meni suprotstavljaju snimanju toga filma.

Možeš li nam ispričati zašto si to tako doživljavao i kakva je veza između toga filma i Međugorja?

Sigurno poznajete izraz „prijeći Rubikon“. To znači da se više ne može natrag. Film „Pasija“ za mene je bio jedan gdje mi prilazi Marija, Majka Božja, a ja joj kažem: „Vidi, sve činim novo.“ Tu smo scenu ponovili četiri puta i ja sam svejedno osjećao da stojim previše u prvom planu. Onda je netko udario u križ i iščao mi se lijevo rame. Od te nagle i strahovite boli izgubio sam ravnotežu i pao pod tere- tom križa. Licem sam udario o prašnjavu zemlju i krv mi je briznula iz nosa i iz usta. Ponovio sam riječi koje Isus govori majci: „Vidi, sve činim novo“. Rame me je tako neopisivo boljelo kada sam polako zagrljio križ i pri tome osjetio kako je dragocjen. Tada sam prestao glumiti, i vidjelo se samo Isusa. On je stupio naprijed kao odgovor na moje molitve: „Želim da ljudi vide tebe, Isuse, a ne mene.“

Zahvaljujući neprekidnoj molitvi krunice – ne znam

kolike sam krunice izmolio tijekom snimanja – osjećao sam posebno ozračje. Znao sam da ne smijem psovati, da ne smijem biti bezobrazan kada članovima ekipe želim nešto reći. Većina od njih ne poznaje Međugorje, sve su to izvrsni glumci i bili smo sretni što smo ih dobili. Ali kako da im prenesem Međugorje, ako ne svojim životom? Međugorje za mene znači živjeti od sakramenata i u jedinstvu s Crkvom. Zahvaljujući Međugorju počeo sam vjerovati da je Isus doista nazočan u Euharistiji, i da mi prašta moje grijehe. Preko Međugorja sam iskusio kako je krunica moćna i kakav je dar svakodnevna sveta Misa.

Kako bih mogao ljudima pomoći da više vjeruju u Isusa? Shvatio sam da se to može dogoditi samo ako je Isus u meni nazočan po Euharistiji, pa ljudi preko mojega života vide Isusa. Kada smo snimali scenu Posljednje večere, na posebnom džepiću na unutarnjoj strani odjeće imao sam relikvije svetaca i jedan komadić relikvije Kristova Križa. Imao sam snažnu želju da Isus bude doista nazočan i zamolio sam svećenika da izloži Presveto. Najprije nije htio, ali sam ga uporno molio jer sam bio uvjeren da će ljudi, ako budem gledao u Krista, Njega lakše u meni prepoznati. Sve-

ćenik je stajao s Presvetim u rukama tik uz snimatelja i zajedno s njime mi se približavao. Kada ljudi u filmu vide svjetlucaње u mojim očima, ne shvaćaju da zapravo vide Isusa, odraz posvećene hostije u mojim zjenicama. Tako je bilo i u sceni razapinjanja: svećenik je bio nazočan i držao je Presveto u rukama, dok sam ja molio bez prestanka...

Najveći izazov u filmu nije bio, kao što sam u početku mislio, naučiti tekstove na latinskom, aramejskom i hebrejskom jeziku, nego tjelesni naponi koje je trebalo savladati. Kod posljednje scene imao sam iščašeno rame koje je iskakalo kad god bi netko udario o križ. Kod bičevanja, bičevi su me dvaput doista zahvatili i na leđima sam imao ranu od 14 centimetara. Pluća su mi bila puna tekućine i imao sam upalu pluća. Tome treba dodati i kroničan nedostatak sna: mjeseci sam svakoga jutra ustajao u tri sata, jer je samo šminkanje trajalo po osam sati... Poseban izazov bila je hladnoća: temperature su bile jedva iznad ništice, što je bilo posebno teško u sceni razapinjanja. Moje se kostim, naime, sastojao od samo

jednoga komada laganoga platna... Kod snimanja posljednjega kadra oblaci su bili vrlo niski i munja je udarila u križ na koji sam bio pričvršćen. Oko mene je odjednom zavladała mukla

tišina i osjećao sam kako mi se kosa diže na glavi. Oko 250 ljudi koji su stajali oko mene vidjeli su kako je moje tijelo zasvijetlilo, i primijetili su vatru lijevo i desno od mogaja tijela.

Mnogi su bili šokirani onima što su vidjeli. Znam da je „Pasija“ film ljubavi, možda jedini od najvećih. Isus je danas predmet kontroverze, možda više nego ikada. Mnogi čimbenici

prijetje stvorenomu svijetu, ali vjera u Isusa je izvor radosti. Mislim da nas Bog u ovo vrijeme posebno zove, i da srcem i cijelim životom trebamo odgovoriti na taj poziv.

SESVETE – ZAGREB

KUĆA - POSLOVNO STAMBENI OBJEKT 1200 m²

Velika kuća sa dva stana, poslovnim prostorom, halom, skladištem i velikim parkingom. Oba stana su kompletno odvojena i u potpunosti kvalitetno uređena i namještena, a sve po europskom standardu. Stanovi imaju posebne ulaze, terase i dvorišta a mogu se i spojiti. **Ekskluzivno uređeni poslovni prostor** – trenutno u najmu auto kuće, a postoji mogućnost i eventualnog produljenja najma. Velika višenamjenska hala sa priključcima, asfaltirani parking, skladišni otvoreni i zatvoreni prostor komplet ograđen i zatvoren. **Vlasništvo 1/1,** sve komunalije i priključci. Objekt se nalazi na lijepoj i atraktivnoj lokaciji.

CIJENA 465.000 EUR
INFORMACIJE NA TEL:

HR 00385/(0)91/22 00 293
D 0049/(0)172/4000 785

Jeste li znali da kravata potječe od Hrvata? CROATA®

Saloni CROATA:
ZAGREB, Ilica 5 (Oktogon), Kaptol 13, Av. Dubrovnik 16 (Avenue Mall), Donja Bistra, Zaprešićka 2 (Westgate), Lanište 32 (Arena Centar); **VARAŽDIN**, Trg kralja Tomislava 2; **OSIJEK**, Trg Ante Starčevića 12; **ZADAR**, Široka ulica 24 (Kalelarga) **SPLIT**, Krešimirova 11 (Peristil), Mihovilova širina 7 (Voćni trg); **DUBROVNIK**, Pred Dvorom 2

SHOP ONLINE www.croata.hr

RAZGOVOR SA MATOM RADIĆEM, NOVIM DIREKTOROM HTZ-E U NJEMAČKOJ

Želimo da Nijemci dođu u svaki kutak Lijepe naše

Našu zemlju Nijemci vide kao zanimljivu turističku destinaciju, vjerujem da ćemo u narednoj sezoni opravdati njihovo povjerenje. Sve više radimo na promociji kontinentalnog turizma i grada Zagreba

Zoran Paškov

Ne samo da je Hrvatska turistička zajednica odnedavno preselila na svoju novu frankfurtsku adresu u Hochstrasse 43. nego je dobila i novog direktora, Dubrovčanina, Matu Radića. Oni koji dobro poznaju ovog mladog i nadarenog turističkog djelatnika kažu, da je pravi stručnjak za turizam. Radić je posebno ponosan na činjenicu da je dijete hrvatskih iseljenika, nastavio je školovanje u domovini, gdje je u Dubrovniku završio studij ekonomije i dalje stječe znanje u turističkoj branši u dubrovačkom Atlasu, a kasnije u turističkoj agenciji Elite travel. Govori nekoliko jezika, izuzetno je komunikativan i poduzetan. Zamijetili smo to odmah kad smo ga posjetili u uredu u Frankfurtu u koji neprestano dolaze brojni partneri, predstavnici touroperatora i njemački mediji za koje je novi direktor uvijek otvoren i pristupačan. Pitali smo ga, što očekuje hrvatski turizam u novoj sezoni?

„Nakon ITB-a zamjetno je porastao interes Nijemaca za ljetovanje u Hrvatskoj. Turistička sezona je pred vratima, svi važniji turistički sajmovi uglavnom su iza nas. Po svim pokazateljima očekuje nas dobra sezona. Naši štandovi posvuda su bili iznimno dobro posjećeni od touroperatora i potencijalnih gostiju. Posebno uspješan bio je sajam ITB u Berlinu, kojemu je nazočio i naš ministar turizma Damir Bajs, kao i direktor HTZ-e Niko Bulić.

U razgovoru sa novinarom internet portala hrvati-frankfurt.net naglasio sam, a ovdje ću ponoviti da je u Hrvatskoj u tijeku prva promotivno-edukativna akcija „TUI INSIDE“, koju u 2011. godini provodi Hrvatska turistička zajednica s najvećim njemačkim touroperatorom TUI Deutschland GmbH. Akcija traje ukupno sedam mjeseci, od studenog 2010. do svibnja 2011. U njoj sudjeluju predstavnici oko 8 tisuća njemačkih putničkih agencija, poslovnih partnera TUI-

ja, a nakon provjere znanja o Hrvatskoj izabrano je 1.500 najboljih agenata. U skladu s rezultatima prodaje turističkih aranžmana za Hrvatsku u zadanom razdoblju izabrano je 900 agenata koji će tijekom svibnja, podijeljeni u šest grupa, boraviti u Dubrovniku i Dubrovačko-neretvanskoj županiji. Cilj ove turističke akcije je dugoročno povećanje njemačkih gostiju, i to u dvoznamenkastom broju, prema iskustvima sa prijašnjim zemljama gdje se odvijao Tui Inside, promicanje identiteta i ugleda hrvatskog turizma, uspješnijeg i boljeg pozicioniranja Hrvatske kao turističke destinacije na inozemnom tržištu te promocija domaćeg organiziranog turističkog prometa u Njemačkoj, našem najznačajnijem europskom emitivnom tržištu.

Našu zemlju Nijemci vide kao zanimljivu turističku destinaciju, vjerujem da ćemo u narednoj sezoni opravdati njihovo povjerenje. Sve više radimo na promociji kontinentalnog turizma i grada

Sonja Breljak

Zagreba. Obala je manje-više poznata od Savudrije sve do Prevlake, ali unutrašnjost nije. Slavonija ima puno potencijala, ali je mnogima potpuno nepoznata. Radimo na tome da Nijemci upoznaju naše dvorce, Kopački rit, Lonjsko polje, parkove prirode, Osijek, Ilok itd. I Zagreb mora poraditi na svom PR-u. Jasno je da Zagreb nikad neće doći rang jednog Beča ili Praga, ali i ne mora. Zagreb ima

svoje adute, dobru infrastrukturalnu povezanost kao i ponudu: kulturu, muzeje, noćni život, dobre hotele, sve što gradski turizam zahtjeva.

Koncentrirani smo i na promociju lovnog turizma, ribolova i zdravstvenog turizma, najnoviji trend se zove „bird watching“, promatranje ptica, primjerice u slavonskim nacionalnim parkovima. Očekujemo da će se taj trend sve više intenzivirati.

Mato Radić rođen je i odrastao u Stuttgartu, gdje je završio gimnaziju, vojni rok služi u Hrvatskoj. U domovini nastavlja daljnje školovanje, upisuje Ekonomski fakultet – smjer turizam u Zagrebu. - Trenutno sam na magisteriju, „Upravljanje marketingom u turizmu“ i još mi nedostaje samo napisati magistrski rad, „Utjecaj njemačkog turizma na razvoj Dubrovačko-neretvanske županije“. Na osnovu javnog natječaja 2009. imenovan sam direktorom predstavništva HTZ-e u Njemačkoj 2010. godine sa mandatom od četiri godine.-

RAZGOVOR SA LUKOM ČIČIN-ŠAIN O DJELOVANJU VIRUSA NA NAŠ IMUNOLOŠKI SISTEM

Svaka druga osoba je zaražena citomegalovirusom, ali to ne zna

**Marina Stojak,
Ružica-Tadić Tomaž**

Riječanin Luka Čičin-Šain, Dr. Med. Dr. Sci. (38) jedan je od istaknutih hrvatskih znanstvenika današnjice u području istraživanja citomegalovirusa na njemačkom Institutu Helmholtz Center for Infection Research u Braunschweigu. Zahvaljujući projektu Europskog vijeća za znanost i sponzorstvu Helmholtz instituta, najveće znanstvene organizacije u Njemačkoj koja djeluje u 15 gradova Čičin-Šain je sa osam suradnika početkom prošle godine započeo istraživanje citomegalovirusa koji slabe naš imunološki sistem i s kojima se svakodnevno susrećemo i razmjenjujemo.

U ime redakcije Cro-Expressa ponajprije vam čestitam na prestižnom priznanju i nagradi, odnosno stipendiji u iznosu od 1,5 milijun eura za istraživanje na citomegalovirusima koju ste nedavno dobili od Europskog vijeća za znanost kao mladi istraživač. Koliko Vam osobno znači to priznanje i zašto?

Projekt je grupi dodijeljen koncem prošle godine, a ugovor smo potpisali u ožujku ove godine. Našoj istraživačkoj grupi ovo omogućava da radimo eksperimente koji su skupi i zahtjevni. Grupu čine znanstvenici iz Njemačke, Ukrajine,

Tanzanije, i Turske. Ponosni smo jer smo izabrani između nekoliko tisuća prijavljenih kandidata iz cijelog svijeta. Upravo smo zaposlili još dva nova suradnika, time je grupa porasla na ukupno 8 suradnika.

Što su to citomegalovirusi i zašto su oni toliko važni za naš organizam?

Citomegalovirus je virus iz obitelji herpes virusa i pripada u jednu podklasu koja se naziva betaherpes virusima. Kad kažem herpes virusi, svi su uglavnom čuli za herpes simplex virus, koji pravi onu ružnu krastu na usnama, a ono što ljudi ne znaju je, da ta obitelj sadrži osam različitih virusa od kojih su svi prilično rasprostranjeni: npr. herpes simplex, genitalni herpes, virus vodenih kozica, virus koji izaziva infektivnu mononukleozu (Epstein-Bar virus), i citomegalovirus kao glavni eksponenti te obitelji. Od svih njih citomegalovirus je vjerojatno onaj o kojemu se najmanje zna, i to nije zbog toga što on izaziva najbezopasnije simptome i najmanju bolest. Problem je, citomegalovirus nije virus koji izaziva jasne kliničke simptome na osnovu kojih možemo jasno i bez sumnje utvrditi da je neko zaražen upravo tim virusom. Ne postoji nikakav osip, nikakva izras-

lina izvana, koja bi ukazala na virus.

U pravilu, u osnovnoj infekciji dolazi do blagih simptoma, eventualno do porasta temperature, i to prođe obično kao viroza. Među osobama iz našeg podneblja do infekcije dođe u djetinjstvu, u predškolskoj dobi. Osobe prežive tu infekciju bez ikakvih posljedica i trape nose virus u sebi, cijeli život, kao što je kod svih herpes virusa slučaj. Ono što je važno, i zbog čega je u klinici prepoznat kao problem je, da u trenutku kada dođe do slabljenja našeg imunog-sustava, a do toga dolazi primjerice kod bolesnika oboljelih od AIDSa ili kod osoba koje su podvrgnute transplantaciji organa. Kod njih imuni-sistem nije više u stanju kontrolirati taj virus, te se on reaktivira iz stanja uspavanosti, tzv. latentne infekcije, i uzrokuje vrlo ozbiljne bolesti koje mogu čak dovesti i do smrti tih bolesnika. To je prvi razlog zašto je citomegalovirus klinički bitan.

Drugi razlog je još podmukliji, radi se o infekciji koja može doći tijekom trudnoće. U tom slučaju virus može biti uzročnik trajnog oštećenja ploda i dovesti do trajnih posljedica za dijete koje se razvija u majčinoj utrobi. Ti se prob-

lemi manifestiraju kroz gubitak vida, sluha, mentalne retardacije i što je doista podmuklo, ti su problemi vrlo učestali. Statistika kaže, da otprilike 1 na svakih 100 trudnoća završava citomegalovirusnom infekcijom tijekom trudnoće a 1 na 10 takvih trudnoća ima takve trajne posljedice. To znači da će svako 1000- to dijete rođeno u Hrvatskoj, Njemačkoj ili Americi cijeli život biti zahvaćeno problemom zbog citomegalovirusne infekcije.

Ono što mene fascinira je, da bez obzira na tako visoku stopu infekcije virus u pravilu nije poznat u općoj populaciji kao virus koji pravi probleme među ljudima. Nedopustivo je da imamo situaciju u kojoj se puno djece rađa sa trajnim posljedicama zbog nekave virusne infekcije. U pravilu ljudi su senzibilizirani na određene infekcije tipa rubeola, ali danas rubeola nije problem, za nju imamo cjepivo.

Citomegaloviruse nosi u sebi svaka druga osoba. Možete li našim čitateljima ukratko objasniti kada i zašto ti virusi mogu biti opasni za naš organizam?

Postoje slučajevi gdje su ljudi imali probavne smetnje, ili dišne smetnje uzrokovane tim virusom. Ozbiljne smet-

nje nastupaju kod infekcija ti-bitak vida, sluha, mentalne retardacije i što je doista podmuklo, ti su problemi vrlo učestali. Statistika kaže, da otprilike 1 na svakih 100 trudnoća završava citomegalovirusnom infekcijom tijekom trudnoće a 1 na 10 takvih trudnoća ima takve trajne posljedice. To znači da će svako 1000- to dijete rođeno u Hrvatskoj, Njemačkoj ili Americi cijeli život biti zahvaćeno problemom zbog citomegalovirusne infekcije.

Možete li nam ukratko objasniti zašto su Vam citomegalovirusi zanimljivi za istraživanje?

Citomegalovirus je jedinstven. Ni jedan drugi virus nema tako veliki genom. Ovaj virus teoretski može stvoriti najviše različitih bjelančevina od svih virusa i budući da naš imuni-sistem prepoznaje bjelančevine koje ne pripadaju našem organizmu, to znači, on tada ima najbolje šanse prepoznati upravo taj virus. Ni jedan drugi virus ne izražava tako jaki imuni odgovor kao što to citomegalovirus čini, naime nekih 10 – 20% cjelokupne naše imunološke memorije je posvećeno prepoznavanju i kontroli citomegalovirusa. Unatoč tomu, virus je u stanju ostati trajno u našem tijelu i naš ga organizam ne može ukloniti.

Naša istraživačka grupa želi odgovoriti na pitanje, zbog čega citomegalovirus izaziva tako jaki imuni odgovor. Polazimo od pretpostavke da se radi o njegovoj perzistenciji, o njegovom trajnom zadržavanju u našem organizmu i da je to razlog zbog kojeg ga naše tijelo ne može ukloniti. Dolazi do akumulacije stanica koje prepoznaju virus i koje se posvećuju njegovoj kontroli. Imuni odgovor je jak, i kako starimo postaje sve jači. Pitanje je, zašto ne bismo iskoristili taj virus kad već izaziva tako jake imune odgovore pa u njega genetskim inženjeringom ubacili gene nekog drugog virusa, recimo virusa HIV-a i napravili cjepi-

vo protiv HIV-a? Istraživanje koje upravo radimo ide za tim da pratimo u kojoj mjeri trajni boravak citomegalovirusa u našem tijelu izaziva nuspojave koje bi mogle biti suptilne, a kroz godine podmukle. Je li virus nešto što može biti naš prijatelj i oruđe koje možemo koristiti ili ipak je to jedan bitan čimbenik u procesima koji traju dugo vremena u našem tijelu i koji dovodi do toga da naše tijelo stari!? U kojoj mjeri kronična infekcija virusom iscrpljuje organizam i imuni-sistem, to pokušavamo definirati na modelima životinja. O rezultatima je još rano govoriti, ali su vrlo ohrabrujući.

Tko se bavi istraživanjem tog virusa u Hrvatskoj?

Na istraživanju citomegalovirusa u Hrvatskoj već godinama radi profesor Stipan Jonjić, na Medicinskom fakultetu u Rijeci i njegov tim sa Zavoda

za Histologiju i Embriologiju. On je jedan od vrhunskih svjetskih stručnjaka na području citomegalovirusne imunologije i virologije. U njegovom laboratoriju su definirani mehanizmi kojima ovaj virus blokira imuni odgovor.

Koliki postotak je oboljelih u Hrvatskoj?

Ne mogu reći točno, zna se za razne zemlje, ta statistika varira od nekih 50% inficiranih u Njemačkoj, pa do 95% u Brazilu, oko 99% u djelu Afrike južnije od Sahare. U Hrvatskoj smo vjerojatno na oko 80-90% jer smo tranzicijska zemlja. U Americi se postotak kreće oko 70% oboljelih.

Što je s cjepivom?

Cjepivo ne postoji. Ne zbog toga što znanstvenici nisu pokušali napraviti to cjepivo, nego zbog toga što ovaj virus izbjegava naš imuni-sistem

puno vještije nego drugi virusi pa ga je puno teže blokirati cjepivima kakva su bila efikasna protiv ospica ili boginja. Humani citomegalovirus se nalazi isključivo u ljudskoj populaciji i ne može inficirati životinje, što dodatno otežava razvoj cjepiva. Vjerujemo da se djeca jasličke dobi inficiraju stavljajući predmete u svoja usta te da mogu prenositi virus na svoju okolinu.

Možete li nam dati kratku ocjenu stanja hrvatske znanosti i njezine perspektive u svijetu? Postoje li, po Vašem mišljenju i iskustvu, u znanosti granice, tj. koliko znanstvenici i drugi istraživači koji dolaze iz malih i ne jako bogatih država imaju realne šanse za uspjeh? Gdje se ponajviše kriju prepreke?

Osobno sam vrlo zabrinut za Hrvatsku. U Hrvatskoj su stvari problematične sa više aspekata. Još 2004. godine

želio sam se vratiti i biti ko-ristan našoj Znanstvenoj zajednici. Osjetio sam da će mogućnosti da nešto doprinesem biti znatno ograničene, odlučio sam se za inozemstvo.

Nakon pet godina što u idealnom slučaju očekujete od Vašeg istraživanja?

Očekujem da ćemo tada biti u stanju definirati nekoliko bitnih mehanizama koji dovode do toga da naš imuni-sistem tako snažno reagira na citomegalovirus. Očekujem da ćemo biti u stanju definirati, je li kronična infekcija ta koja dovodi do toga da je imuni odgovor tako jak. I ukoliko budemo imali sreće, nadam se da ćemo moći utvrditi da li je taj jaki imuni odgovor protiv citomegalovirusa nešto što naš imuni-sistem nagrizi i doprinosi procesu imunološkog starenja ili je to prirodna pojava koja nam ne predstavlja prijetnju, već se može iskoristiti kao osnova za razvoj cjepiva protiv drugih infektivnih bolesti.

Luka Čičin-Šain je rođen u Rijeci, 1972. godine, osnovno akademsko obrazovanje je dobio u Hrvatskoj, a nadogradio ga u Njemačkoj i SAD-u. Oženjen je, i otac dva sina, Andre (10) i Ive (8). Živi u Wolfenbüttel-u. - Kao student sam bio glavni i odgovorni urednik studentskog lista Speculum (glasilo studenata medicine u Rijeci). Član sam Društva za hrvatsko-njemačko prijateljstvo, koje djeluje u Braunschweigu i uključuje intelektualce njemačkog i hrvatskog podrijetla. 1996. godine sam diplomirao na Medicinskom fakultetu u Rijeci, zatim sam upisao postdiplomski studij, magistrirao i doktorirao kod prof. Stipana Jonjića. U okviru postdiplomskog obrazovanja boravio sam četiri godine u Münchenu na Max von Pettenkofer Institutu. Od 2004. do sredine 2009. godine bio sam znanstveni suradnik na sveučilištu u Oregonu u Americi u grupi prof. Nikolich-Zugicha, iste godine sam se vratio u Njemačku i započeo istraživanje citomegalovirusa sa grupom koju sam zasnovao pri Institutu za infektivna istraživanja u Braunschweigu. Povremeno održim seminar za postdiplomске studente na Medicinskom fakultetu u Hannoveru.

INTERVIEW S GENERALNIM KONZULOM RH U FRANKFURTU,

U našem radu uvelike

Ružica Tadić Tomaz

Hrvatska će već od sljedeće školske godine uputiti troje učitelja u Hessen. Od 1995.-2008. je ukupno 29.500 hrvatskih državljana u cijeloj Njemačkoj uzelo njemačko državljanstvo. Integracija kao društveno-politički proces omogućuje hrvatskim udru- gam i financijsku potporu. Hrvatske tvrtke su skromno zastupljene na njemačkom tržištu. Skori ulazak RH u EU će donijeti vidljive pomake u položaju hrvatskih državljana u Njemačkoj, istaknuo je, između ostalog, generalni konzul Špoljarić.

Gospodine Špoljariću, prati Vas glas iskusna diplomata: studirali ste ekonomiju i teologiju, završili poslijediplomski studij na KBF-u u Zagrebu, govorite aktivno, uz materinski hrvatski, engleski, njemački i poljski jezik. Što Vas je posebno potaknulo da se bavite diplomatskim poslom?

- Diplomatski posao je zasigurno privlačan svakom mladom čovjeku, jer uključuje mnoge mogućnosti i izazove. Iako je to posao u sklopu državne uprave, on omogućuje

dodir sa skoro svim društvenim slojevima i s mnogim područjima ljudskog života, kao i upoznavanje drugih kultura i ljudi. Sve to je privlačno u našem pozivu, u kojem sam se i ja našao od početaka hrvatske neovisnosti i koji volim.

Diplomatsko zvanje je privlačno mnogim mladim gimnazijalistima. Koliko dvojezičan, odnosno višejezičan odgoj može pomoći u diplomatskom zvanju?

- Mladi koji su odgojeni i odrasli u dvojezičnoj ili višejezičnoj sredini imaju dobre preduvjete za uspješnu diplomatsku karijeru. Oni imaju iskustvo otvorenosti prema drugima i drugačijima, a i stara uzrečica kaže da čovjek vrijedi onoliko koliko jezika govori.

Donedavno su pokrajinske vlasti financirale održavanje hrvatske nastave u Hessenu, odnosno plaće hrvatskim učiteljima. Zašto su prestali s tom praksom?

- Broj učitelja hrvatskog jezika u sklopu integriranog modela u Hessenu se postupno smanjio odlaskom učitelja u mirovinu, pa je hrvatska strana izrazila spremnost preuzeti nadležnost nad hr-

vatskom nastavom. Dogovorom između Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske i Ministarstva obrazovanja savezne pokrajine Hessen, Hrvatska će već od školske godine 2011/2012. uputiti troje učitelja u Hessen, a Hessen će ustupiti školske prostorije i nastavna pomagala za održavanje hrvatske nastave u nadležnosti Republike Hrvatske. U isto će se vrijeme nastaviti paralelno funkcioniranje hrvatske nastave integrirane u njemački školski sustav.

Imate li podatak koliko točno hrvatskih državljana ima u Hessenu, Porajnju-Falačkoj i Saarlandu, a koliko njemačkih državljana hrvatskog podrijetla? Koliko u prosjeku godišnje ima otpusta iz hrvatskog državljanstva, a koliko zahtjeva za primitak državljanstva?

- Prema podacima njemačkog Statističkog ureda, u tri navedene pokrajine živi i radi 38.207 hrvatskih državljana, a prema procjenama hrvatskih katoličkih misija oko 60.000 Hrvata.

Od 1995-2008. je u cijeloj Njemačkoj ukupno 29.500 hrvatskih državljana uzelo njemačko državljanstvo i u tom razdoblju je veći broj zahtjeva za otpustom u odnosu na zahtjeve za primitak u hrvatsko državljanstvo. Potvrda je to činjenice da se druga generacija hrvatskih iseljenika dobro integrirala u njemačko društvo i pozicionirala na mjesta gdje je za daljnji napre-

dak potrebno njemačko državljanstvo.

Koji su problemi najčešći u praksi? Možete li nam navesti novine u poboljšanju efikasnosti kod obavljanja konzularnih poslova?

- U našem radu su najčešći problemi uzrokovani ograničenošću djelokruga Generalnog konzulata. Naime, iako Generalni konzulat ima široku nadležnost, pojedina se pitanja mogu rješavati isključivo u Hrvatskoj uz izravnu uključenost stranaka. Razumijevanje te činjenice sprječava eventualne nesporazume uzrokovane nerealnim očekivanjima. Od prošle godine je GK RH u Frankfurtu otpočeo zaprimanjem zahtjeva za biometrijske putovnice, a složenija procedura zahtijeva više rada i strpljivosti kako od djelatnika Konzulata tako i od stranaka.

Kako biste ocijenili suradnju Generalnog konzulata RH u Frankfurtu s pokrajinskim i lokalnim vlastima u Hessenu, Porajnju i Falačkoj te Saarlandu?

-- Generalni konzulat ima redovite kontakte s pokrajinskim i gradskim dužnosnicima, kako u protokolarnim susretima, tako i u izvanrednim slučajevima, kao što su npr. organiziranje dvostrane posjeta, rješavanje raznih pitanja političke, gospodarske, kulturno-obrazovne ili slične naravi. U siječnju ove godine je Predsjednik RH dr. Ivo Josipović posjetio i Mainz i Frankfurt, a predsjednik

Hrvatskog sabora g. Luka Bebić je u veljači posjetio i Wiesbaden, dok je državni tajnik u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa g. Stipe Mamić u ožujku dogovorio u Wiesbadenu s hessenskim kolegom g. Heinz-Wilhelmom Brockmanom preuzimanje hrvatske nastave u nadležnost RH te će još ove godine biti upućeno troje učitelja u Hessen. Svi ovi posjeti su organizirani uz odličnu suradnju s njemačkim vlastima, ali i uz velik angažman djelatnika GK u Frankfurtu. Bez partnerskog odnosa s lokalnim vlastima se ne bi moglo funkcionirati.

Kako biste ocijenili suradnju Generalnog konzulata RH u Frankfurtu s hrvatskim katoličkim misijama? U kojem području najviše surađujete? Možete li navesti neki zajednički projekt?

- Hrvatske katoličke misije imaju važno mjesto i ulogu u životu Hrvata izvan domovine, a posebno priznanje im treba odati radi svega učinjenog prije hrvatske neovisnosti. Generalni konzulat stoga rado surađuje s našim katoličkim misijama, posebice oko raznih kulturnih događaja te važnih okupljanja Hrvata u sve tri pokrajine. U našem radu nam je od velike pomoći i posrednička uloga katoličkih misionara s Hrvatima u udaljenijim sredinama, osobito u provedbi prethodne registracije birača prije parlamentarnih i predsjedničkih izbora, kao i u održavanju

MR. SC. JOSIPOM ŠPOLJARIĆEM

nam pomažu misije

konzularnih dana u prostorijama Hrvatske katoličke misije u Kasselu. Nadalje, hrvatske katoličke misije su dale važan doprinos u poticanju hrvatskih iseljenika tijekom inicijative za uspostavu hrvatske nastave u ovom dijelu Njemačke, što je rezultiralo donošenjem konkretne odluke.

Kakva je suradnja s udru- gam hrvatskih iseljenika?

- Hrvatske udruge omogućuju hrvatskim državljanima ne samo okupljanje i održavanje međusobnih kontakata, nego i djelovanje prema lokalnim vlastima i jačanje veza između naša dva naroda. Stoga Generalni konzulat podržava u granicama svojih mogućnosti rad tih udruga i nastoji uvijek biti na raspolaganju u njihovim aktivnostima. Posebno bismo ipak htjeli potaknuti naše udruge na jaču suradnju s lokalnim vlastima, koje im daju razne potpore, a koje se često ne koriste, radi čega smo već u kontaktu s nekim nadležnim osobama lokalnih vlasti. Svjesni smo važnosti suradnje naših udruga i Generalnog konzulata, čemu težimo i jedni i drugi. Svjesni smo i ponekih kritika na naš račun te uvažavamo kad su one opravdane i dobronamjerne, no na damo se razumijevanju naših poslovnih i osobnih ograničenosti, koje nam priječe biti svuda gdje bismo htjeli. Trudimo se uvijek odazvati na sve pozive i rado sudjelujemo u radu naših udruga. U tom bih smislu htio istaknuti predan rad svih djelatnika našeg Generalnog konzulata, a posebno konzula geranta g. Damira Sabljaka i konzulice gde Sonje Lovrek Velkov, te pohvaliti njihov osoban angažman i profesionalnost u zadnjih godinu dana otkako nije bilo generalnog konzula.

Pri njemačkim gradovima djeluju kao savjetodavna tijela vijeća za integraciju, odnosno stranačka vijeća? Postoji li dovoljno velik interes Hrvata za kreiranje njemačke politike prema doseljenicima?

- Upravo integracija kao društveno-politički proces omogućuje hrvatskim udru- gama razne mehanizme i financijsku potporu, a što se malo koristi. Vijeća za integraciju su u tom smislu od posebne važnosti. Ona omogućuju hrvatskoj zajednici u Njemačkoj izražavanje svojih prijedloga i potreba te time utjecaj na njemačku politiku prema strancima. Vjerujem da smo svi svjesni važnosti ovih institucija, koje su ispružena ruka Njemačke brojnim doseljenicima.

Gdje leže problemi i kako bi se mogli po Vašem mišljenju riješiti?

- Problemi su uglavnom u nedovoljnoj upućenosti i neinformiranosti, radi čega nedostaje prikladna organiziranost za korištenje ovih mogućnosti. Neki naši državljani su jako angažirani u nastojanjima oko korištenja integracijskih mogućnosti, no to očito nadilazi snage pojedinaca te se treba bolje pripremiti i organizirati.

Kakvu sliku o Hrvatima imaju Nijemci u Hessenu, Porajnju i Falačkoj te Saarlandu?

- Naši domaćini imaju vrlo pozitivnu sliku o Hrvatima, koja se temelji na svim poznatim odlikama hrvatskih ljudi, kako na poslu, tako i u privatnom životu. Nijemci cijene odgovornost, marljivost i po- duzetnost, a Hrvati su se u tome očito dokazali.

Jesu li u navedenim pokra- jinama, po Vašem mišljenju Hrvati dobro integrirani u njemačko društvo?

- Hrvati su dobro integrirani u njemačko društvo, a to je i dobar temelj za daljnje razvijanje i jačanje uloge Hrvata u Njemačkoj, što je u ob- obostranom interesu. Objavljen je na primjer službeni podat- ak o korištenju socijalne po- moći prema nacionalnostima, koji govori da samo 8% Hr- vata prima socijalnu pomoć, što je skoro kao i sami Nijemci (7,5%). To svjedoči da su Hr- vati vrijedni i dobro integrirani u Njemačku.

Što Republika Hrvatska može prema međunarodnim ugovorima još podu-

zeti za poboljšanje položaja svojih građana? Što može još učiniti za poboljšanje kulturne i jezične suradnje koja je u interesu njemačkih građana hrvatskog podrijetla?

- Hrvatska je s Njemačkom potpisala brojne dvostrane ugovore, a i obje su zemlje potpisnice mnogih međunarodnih akata, što je sve bi- tan preduvjet za dvostranu suradnju na svim područji- ma, pa tako i u jačanju polo- žaja hrvatskih državljana. Na- šim ljudima je time osiguran i status i razni mehanizmi koji im mogu pomoći u rješava- nju njihovih potreba i proble- ma. Spomenuli smo važno pi- tanje integracije u njemačko društvo, a ti pravni okviri po- mažu i u ostalim područjima poput gospodarske, kulturne i prosvjetne suradnje. Sve se ovo odvija u konkretnim fi- nancijskim i organizacijskim mogućnostima naše dvije ze- mlje, a svi bismo željeli da su one puno bolje i izdašnije na zadovoljstvo svijtu.

Koliki je interes njemač- kih tvrtki iz navedenih po- krajina za investiranje u Re- publiku Hrvatsku? U kojem području njemačke tvrt- ke žele investirati? Postoji li problemi, ako da, koji su najčešće? Što se sve poduzi- ma za njihovo uklanjanje?

- Dotaknuli ste važno i veli- ko područje dvostrane sura- dnje, jer je Njemačka treći ula- gač u Hrvatskoj s ukupnim ulaganjima od skoro 3 mrd EUR (1993-2010). Njemač- ka je gospodarski motor EU- a, a brojne njemačke tvrtke ulažu i spremne su na nova ulaganja u Hrvatsku, pa je naš interes omogućiti im sve po- tanje integracije u njemačko društvo, a ti pravni okviri po- mažu i u ostalim područjima

poput gospodarske, kulturne i prosvjetne suradnje. Sve se ovo odvija u konkretnim fi- nancijskim i organizacijskim mogućnostima naše dvije ze- mlje, a svi bismo željeli da su one puno bolje i izdašnije na zadovoljstvo svijtu.

sku potporu Hrvatskoj u pro- vedbi gospodarskih reformi i izgradnji tržišnog gospo- darstva. Upravo ova potpo- ra služi uklanjanju poznatih problema za strana ulaganja u Hrvatskoj, kao što su ad- ministrativne prepreke, prav- na sigurnost, fiskalni nameti i ostalo.

Jesu li se, odnosno u ko- joj mjeri i u kojoj gospodar- skoj grani, ponajviše probile hrvatske tvrtke na njemačko tržište? Gdje su najčešći pro- blemi?

- Hrvatske tvrtke su skro- mno zastupljene na njemač- kom tržištu, jer su uz pred- stavništva Zagrebačke banke, Croatia Airlinesa i Hrvatske turističke zajednice, prisutne samo građevinske tvrtke In- gra-Tehnika Zagreb, Ingra- Viadukt Zagreb, Konstruktor Split, Westing Zagreb i Rad- nik. Hrvatsko građevinarstvo je jedan od naših jakih bran- dova u Njemačkoj, no suoče- ni su s jakom konkurencijom istočnoeuropskih tvrtki.

Papa Benedikt XVI. u Hrvatskoj

PRIJAVE HODOČASNIKA ZA SUSRET SA SVETIM OCEM

Kako je poznato, predviđena su četiri različita susreta sa Svetim Ocem u Zagrebu.

Za svaki susret potrebna je ulaznica, bez koje se ne može ući u prostor susreta.

1. Za susret u Hrvatskom narodnom kazalištu nema prijava, već su predstavnici pojedinih institucija i skupina izabrani po određenom ključu kojega je odredila Hrvatska biskupska konferencija.

2. Molitveno bdijenje sa Svetim Ocem na Trgu bana J. Jelačića, subota, 4. lipnja 2011. godine

- za molitveno bdijenje sa Svetim Ocem na Trgu bana Josipa Jelačića prijavljuju se isključivo mladi (srednjoškolci, studenti i radnička mladež). Ne preporučujemo dolazak krizmanika i odraslih osoba

- svi zainteresirani mladi trebaju se prijaviti u svojim župama. Svaka župa ima svoga predstavnika, izabranog od strane župnika i kod njega se nalazi obrazac za e-prijavu (program koji je korišten za prijave sudionika Nacionalnog susreta mladih u Zadru)

- na nekim manjim župama, prijava se organizira na razini dekanata. Župe će popis mladih dostaviti (nad)biskupijskom povjereniku za mlade koji će ih u e-obrascu prosljediti Uredu za mlade HBK i Odboru Zagrebačke nadbiskupije za doček Svetog Oca (u daljnjem tekstu: Odbor)

- kontakti svih (nad)biskupijskih povjerenika za mlade nalaze se na web stranici: www.pastoralmladih.hr/papa

- prijave mladih treba dostaviti Odboru do 13. svibnja

3. Misno slavlje na hipodromu, nedjelja, 5. lipnja

- hodočasnici se prijavljuju isključivo u svojim župama i pastoralnim središtima

- informacije o broju hodočasnika moraju se dostaviti Odboru do 14. svibnja

- zajedno s ulaznicama župnicima će biti dostavljena karta s pravcima ulaska u Zagreb te lokacije na kojima će se parkirati autobusi, vrijeme potrebno za dolazak na Trg, odnosno hipodrom i ulice kojima se stiže na predviđene lokacije

- iste informacije bit će postavljene i na www.papa.hr

- preporučujemo da se članovi vjernih pokreta i udruga također prijavljuju preko župa (www.papa.hr)

Tiskovni ured Svete Stolice objavio je 18. travnja službeni program apostolskog pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj.

Sveti Otac boravit će u Zagrebu u subotu 4. i nedjelju 5. lipnja 2011, a geslo pohoda bit će "Zajedno u Kristu".

4. lipnja, subota
9.30 – Papin će zrakoplov iz međunarodne zračne luke Leonardo da Vinci u Rimu poljetati za Zagreb;

11.00 – Predviđen dolazak u zagrebačku zračnu luku Pleso. Tijekom svečanosti dobrodošlice u zračnoj luci Papa će održati svoj prvi govor;

12.15 – Posjet predsjedniku Republike Hrvatske u Uredu predsjednika u Zagrebu. Nakon toga u Apostolskoj nuncijaturi u Zagrebu Benedikt XVI. primit će predsjednicu Vlade Republike Hrvatske;

14.00 – Objed s članovima pratnje, također u Apostol-

skoj nuncijaturi;

18.15 – Susret Pape s predstavnicima civilnog društva, svijeta politike, znanosti, kulture i poduzetništva, Diplomatskog zbora te vjerskim predstavnicima u Hrvatsko-

me narodnom kazalištu u Zagrebu;

19.30 – Bdijenje s mladima na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića.

5. lipnja, nedjelja
10.00 – Misa na zagrebačkom

Hipodromu u povodu Nacionalnog dana hrvatskih katoličkih obitelji i na kraju mise Papa će predvoditi molitvu Kraljice neba;

14.00 – Objed s hrvatskim biskupima, biskupima gostima i članovima Papine pratnje u novom sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu;

17.00 – Papa će slaviti Večernju s biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama,

bogoslovima i sjemeništarcima te se pomoliti na grobu blaženog Alojzija Stepinca u katedrali u Zagrebu;

18.15 – Posjet Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu;

19.15 – Svečanost oproštaja u zračnoj luci Pleso u Zagrebu;

19.45 – Polazak Papina zrakoplova iz zagrebačke zračne luke;

21.15 – Dolazak u Rim.

HRVATSKI GLAZBENICI SNIMILI PJESMU I SPOT ZA PAPU

Luka Balvan napisao i skladao pjesmu "Zajedno u Kristu"

„Želja mi je bila povezati duhovnu i glazbenu estradnu scenu, te od srca zahvaljujem svim izvođačima“, kaže tekstopisac i skladatelj pjesme „Zajedno u Kristu“, Luka Balvan. Naslov pjesme je geslo Papina pohoda Hrvatskoj, no tekstem dominira i tema obitelji, jer će Papa doći na prvi Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji. Band Aid čini 30-ak glazbenika koji su se rado odazvali pozivu na sudjelovanje u tom projektu...

U pjesmi, uz autora Balvana, sudjeluju: Tedi Spalato, Sanja Doležal, Mladen Bodalet, Zorica Kondža, Ivana Husar Mlinac, Jacques Houdek, Arijana Meštrović, Tomislav Meštrović, Ricardo Luque, Nina Badrić, Marko Perković-Thompson, Marija Husar Rimac, Martina Zadro, Đani Stipaničev, Miroslav Škoro, Željka Marinović, Domagoj Pavin, Čedo Antolić, Maja Blagdan, Tomislav Bralić i Oliver Dragojević.

Aranžman i produkciju pjesme potpisuje Ante Gelo. Video spot za pjesmu „Zajedno u Kristu - Band Aid“ režirala je i montirala Ka-

tja Restović, a kameru i postprodukciju potpisuje Josip Ružić „Rose Art“ uz asistenta kamere Marina Brkljača. Make up na snimanju radio je Robert Kozjak, a za fotografije i organizaciju snimanja bila je zadužena Ana Sever. Snimalo se na četiri lokacije: u Poreču, Zagrebu, Zadru i Splitu. Fabula spota, kaže redateljica Katja Restović je obiteljska priča „jedne univerzalne obitelji“ (trudne majke i oca te njihove troje djece) u kojoj je jednostavnost i stvarnosti svakodnevnog života osnovna nit vodilja a osnovna ideja scenarija je: „Sve su velike stvari (vjera, ljubav, sloboda, veliki ljudi) - „male“ i jednostavne i bliske stvari / situacije. (lb)w

Band Aid čini 30-ak glazbenika koji su se rado odazvali pozivu na sudjelovanje u tom projektu...

Blagdan umjetničke riječi u Ulmu

Ilija Nikić

Nesvakidašnji susret s poetskom i dramskom riječi hrvatskih domoljubnih pjesnika i književnika održao se u petak, 15. travnja u dvorani crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u ulmskom naselju Solfigenu. Gostovala je glumica iz Zagreba Perica Martinović, stalno angažirana u Dramskom kazalištu Gavella u Zagrebu.

Martinović je rođena u Dubrovniku, njezin otac bio je Miše Martinović, jedno od većih imena hrvatskog glu-

mišta. Tom je prigodom izvela šarolik program: od Proslava iz Ivanova evanđelja (U početku bijaše Riječ...) preko ljubavnih osjećaja slikara Salvadora Dalija s njegovom Galom, te poznatijim hrvatskim pjesnicima: Cesarićem, Ujevićem... s posebnim naglaskom na dubrovačke gopare: Marina Držića, Ivana Gundulića i Luku Paljetka i ispričala jedan aforizam vezan za Ujevića.

U pjesničkom miksu naročito se isticao „Hvalospjev ljubavi“ svetoga Pavla. Nastupili su i učenici hrvatske škole iz koordinacije Ulm. Odlo-

mak iz komada Mire Gavrana „Život je komplicirana pojava“ izveli su učenici iz Laupheima: Ivana i Mateo Đivić te Kristina Perić koji je s njima uvježbala učiteljica hrvatske škole, Ana Martinović.

Brat i sestra iz Ulma, Benedikt i Julijana Blažević nastupili su s kraćim igrokazom „Školski razgovor“ Sanje Gusić. Marko Milić izveo je monolog „Ljubavna priča“ a Natalija Vukadin i Manuel Capek Balogovu „Majka i kćer“. Glumci Niko Pindić iz Ulma, Magdalena Dusper i Martin Janković iz Ehingena

na trenutak su dočarali dobri duh Zagreba govoreći razmišljanja Augusta Senoe, Antuna Gustava Matoša i uspješan lik Marije Jurić Zagorke, prve profesionalne hrvatske književnice i novinark.

Sandra Bosančić iz Ehingena nadahnuto je govorila pjesmu Vesne Parun „Ti imaš ruke nježnije od mojih“.

Iz Ravensburga su dva živahna učenika u hrvatskim narodnim nošnjama, Ivo Leola Capek Balogovu „Majka i kćer“. Glumci Niko Pindić iz Ulma, Magdalena Dusper i Martin Janković iz Ehingena

Pred oko pedesetak posjetitelja, učenika, njihovih roditelja i gostiju glumci su zaslužili pljesak i priznanje. Perica Martinović bila je puna dojmova, obzirom da je to njezin prvi posjet hrvatskom iseljeništvu u Njemačkoj. Organizirati jedan ovakav nastup traži iznimno puno truda i kreativnosti, a to su i ovaj put pokazali prof. Slavica Mihailević, koordinatorica iz Ulma s ostalim učiteljima i učenicima hrvatske škole, uz pomoć roditelja i voditelja Hrvatske katoličke misije, svećenika Ilije Kristića.

(Anegdota o pjesniku Tinu Ujeviću)

Poznat kao boem pjesnik se šetajući besciljno parkom htio odmoriti. Došao je do klupe u parku i ispod klupe primijeti beskućnika koji je spavao. Tiho je legao na klupu. Nedugo iza pride mu tadašnji milicionar i povika: „Druže, zabranjeno je spavati u parku na klupi!“. Pjesnik mu reče: „Molim Vas budite tiho, probudit će te mi podstanara!“

Najbolje mjesto za oglašavanje

KONTAKT:
 ISERNHAGENER STR. 6
 30161 HANNOVER
 TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
 FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
 MARINASTOUJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
 +49 (0) 172 - 515 23 27

PRODAJEM

VIKENDICU, 160m² na otoku KRKU,
Republika Hrvatska
KUĆU-VILA, 540 m² (blizu Brežica)
SLOVENIJA-EU
GOSTIONU, (blizu Čateških Toplica)
30 km od Zagreba

Više informacija:
telefon: 00 386 41 799 078
ili e-mail: inavoj@gmail.com

**FRA JURO TOKALIĆ, GOVORI
O SVOM MISIONARSKOM
DJELOVANJU U AFRICI**

Bosanski franjevac u župi Subukia u Keniji

Mirela Tučić, DL

“Biti spreman živjeti s Bogom i za Boga, s čovjekom i za čovjeka bez obzira koje je boje i vjere, biti spreman žrtvovati se za druge, osnovni je preduvjet da netko bude misionar”, riječi su fra Jure Tokalića, mladog bosanskog franjevca rođenog u župi Dobretići, općina Pougarje, koji je svoj misijski rad započeo u župi Butimba-Tanzanija, a nastavlja ga u župi Subukia u Keniji. Iz godine u godinu sve su brojniji misionari koji iz naše zemlje nesebično žrtvuju svoj život i odlaze u daleke afričke zemlje kako bi pomagali ta mošnjim ljudima u njihovoj

borbi za bolji život. I fra Jure je, susrećući se po prvi put s jednim misionarom u sjemeništu u Visokom, počeo razmišljati o tome pozivu. Bio je to veliki izazov i želja, ali tada nije imao hrabrosti tu želju pretočiti u stvarnost. S vremenom, ta je želja postepeno nestala, izgubila se. Pojavila se nakon svećeničkog ređenja, osam godina nakon sudbonosnog susreta, te je napokon skupio hrabrosti svoju želju pretočiti u stvarnost. “Moja odluka je bila veliki šok za moje roditelje koji žive sami na obroncima Vlašića. Teško mi je bilo ostaviti ih same. No, ja sam fratar i svećenik, i kao fratar, svećenik i kršćanin, po-

zvan sam i poslan naviještati radosnu vijest ne samo mojim roditeljima, nego svakom čovjeku”, kazao je fra Jure. Govoreći o Keniji, fra Jure kaže da ga dosta podsjeća na neka hercegovačka ili dalmatinska područja, jer je mnogo krša i kamena. U Keniji su prije dvije i pol godine, nakon izbora, bile prave borbe u kojima je puno ljudi poginulo i izgubilo svoje domove. Područje župe u kojoj živi i sam fra Jure sačuvano je od ratne pošasti, ali postoji mnoštvo drugih problema s kojima se ovi ljudi svakodnevno susreću i koji otežavaju život ovih dobrih ljudi. “Prvi i osnovni problem jest nedostatak hra-

ne. Tri godine nije bilo prave kišne sezone. Sada, kada je sušna sezona, hrana je puno skuplja, a imati električnu energiju u župi je san nas fratara, ali i svih župljana”, govori fra Jure. Napominje da je sigurnosna situacija u njegovoj župi noću jako loša, jer postoje organizirane bande koje ponekad noću upadaju u kuće i uzimaju ono što im se sviđa, a ako su domaćini sretni, mogu proći bez batina, u najgorem slučaju mogu biti i ubijeni. Zbog sigurnosti nitko noću ne putuje, osim lopova. U ovu župu fra Jure je došao u kolovozu 2009. To je mala planinska župa, oko 60 km udaljena od prvoga grada Nakurua

u kojem se nabavljaju namirnice, a od glavnoga grada Nakurua oko 4 i pol sata vožnje. “Na području župe imamo jednu ambulantu, jednu srednju školu i 10-tak osnovnih škola, vrtić i mali dom za siročad i bolesnu djecu. Sve ove javne ustanove otvorili su franjevci. Ove godine naša župa slavi srebreni jubilej, 25 godina od osnutka, i dosada je već izrodila znatan broj duhovnih zvanja (svećenika, redovnika i redovnica). Na ovom planinskom području su uglavnom kršćani. Katolici su najbrojniji. Od 15 tisuća stanovnika, oko 5000 ih je katolika. Uz Katoličku crkvu postoji i mnoštvo drugih crkava i sekta. Ono što je dobro i lijepo vidjeti i što bi i nama na Balkanu moglo poslužiti za uzor, jest to da svi žive skupa i svi se poštuju, bez obzira kojoj crkvi pripadali”, ističe fra Jure.

Fra Juro se u našem razgo-

voru osvrnuo i na jedan zanimljiv detalj koji mu se, kako je kazao, posebno utisnuo u srce. “Riječ je o susretu s jednom izgladnjelom curicom. Njezina bolesna majka ju je poslala: idi u crkvu i zamoli nam hrane, jer to nam je još jedina nada da preživimo. Od izgladnjelosti jedva je hodala. Malena nije znala ni gdje je crkva. Kako nije mogla dobro hodati, župnik ju je doveo na motoru u našu kuću. Ponudili smo joj prvo da jede. Od izgladnjelosti nije mogla ni jesti. Progutala je par zaloga i stala. Ručice i nožice bile su joj poput štapića. Cipele, kroz koje su stidljivo izvirivali njezini prstići, bile su veće za par brojeva. Nakon njezine kratke okrijepe i odmora, natrpali smo joj hrane, i još k tomu dodali i nešto novca. Pokušala je ići s bremenom koji smo joj pripremili, ali nije mogla. Ponovno ju je

župnik stavio na motor i odvezao kući. U meni je ostalo pitanje: koliki broj njih gladuje, a ja i ne znam, a posebno u mojoj domovini ljudi ne znaju cijeni ono što imaju, jer psuju kruh i bacaju ga u smeće”, prisjeća se fra Jure susreta koji će mu vječno ostati u mislima te dodaje da je čovjeku potrebno tako malo da bi bio sretan. “Radost je primati pomoć, ali je još radosnije saznati da smo nekome pomogli. Čovjek koji nije u stanju primiti, nije u stanju niti darivati. Neka dobri Bog otvori srce svakoga čovjeka za primanje i darivanje, za primanje najprije drugoga čovjeka koji je drukčiji od nas, i za spremnost darivanja nas samih drugima. S primanjem i darivanjem osjetit ćemo pravu radost”, poručuje nam fra Juro. Za sve one koji žele poduprijeti rad u misijama mogu poslati svoju pomoć na adresu:

Naziv korisnika: JURO TOKALIC
Država korisnika: Kenya
Banka korisnika: COOPERATIVE BANK, NAKURU EAST BRANCH
SWIFT banke korisnika: KCOOKENA
Račun/IBAN korisnika: 22100350066300
branch code-11063

Kada ovdje kažem ja sam Hrvat, a država mi je Bosna i Hercegovina, i sami afrički fratri uglavnom ostaju zbunjeni. Većina ih misli da su Hrvati samo u Hrvatskoj. Ovdje je nogomet jako popularan, i mladi, posebno dječaci, znaju za hrvatski nogomet te često spominju Šukera i Bobana.

**MATE RIMAC, MLADI INOVATOR IZ LIVNA,
IZUMIO SPORTSKI AUTOMOBIL NA STRUJU**

Tesla iz Livna napravio auto na struju

Mirela Tučić, DL

Mate Rimac je mladi 23-godišnji inovator iz Livna koji je mnogim svojim inovacijama zainteresirao svjetsku javnost. Međutim, onu najveću zainteresirao je izumom automobila na struju s kojim bi Hrvatska, u kojoj Mate trenutno živi, dobila izvozni proizvod koji će nadmašiti sve postojeće proizvode u jednoj od najkompetitivnijih industrijskih grana.

“Kaže se da je električni automobil najkompliciraniji proizvod koji se nalazi na civilnom tržištu. A zamislite kako je tek komplicirano razvijati najsnažniji električni automobil na svijetu”, kaže nam u našem razgovoru ovaj mladi inovator kojeg ljubav prema automobilima prati još od djetinjstva kada je kako kaže stalno crtao i pričao o automobilima, pa je sad došao red i da ih proizvodi.

Spomenuti automobil vozi se kao i svaki drugi automobil,

samo što nema brzinu.

“On se najnormalnije vozi. S jednim punjenjem baterija, prevari sto kilometara, a punit ga možete doma na utičnici. Nema nikakvih vibracija niti buke, ne trebate čekati da se zagrije kako bi ga vozili, nema potrošnih dijelova koji se moraju mijenjati na servisu”, samo se neke prednosti Matinog izuma, kojeg već mnogi uspoređuju s velikim Nikolom Teslom.

Za njegov izum već su se mnogi javili kako bi otkupili dio njegove tvrtke ili čak cijele tvrtke sa pravima na sve izume, a ona najozbiljnija i najprofitabilnija dolazi čak iz arapskih zemalja o kojoj Mate trenutno razmišlja.

“Razvijene zemlje ulažu ogromna sredstva za poticanje ovakvih projekata. Upravo Američki Tesla Roadster slovi kao najsnažniji električni automobil današnjice i stoga ne čudi zbunjenost njemačke TV ekipe koja je snimila kako u Zagrebu pobjeđuje-

mo Tesla Roadster sa našim testnim automobilom”, kaže Mate te najavljuje da će već u listopadu ove godine svoj automobil prezentirati javnosti na sajmu automobila u Frankfurtu. Prve narudžbe su već odavno zaprimili i formalno je proizvodnja već počela. No službeno ona počinje slijedeće godine. Time bi Hrvatska dobila 30-40 vrlo kvalitetnih i visoko plaćenih radnih mjesta i stručnjaka koji bi pod njegovim vodstvom dalje radili na razvoju i u proizvodnji.

Mate sada čeka da se okonča sva potrebna papirologija pa će se i njegov ‘zelenko’ uvrstiti u Guinnessovu knjigu rekorda.

“Ja sam već preko godinu

dana u kontaktu sa Guinnessovom knjigom rekorda. Rušenje rekorda može slijediti vrlo brzo. Vjerojatno tijekom veljače ili ožujka”, tvrdi Mate.

Auti na električni pogon sigurno su budućnost, jer zalihe nafte nisu vječne, a Matina je prognoza da će kroz dvadesetak godina svaki deseti automobil na cesti biti električni, a kako godine budu odmicala, i njih će biti sve više. Stoga su svi njegovi planovi vezani za proizvodnju električne automobile i pružati uslugu razvoja za druge proizvođače koji nemaju vlastitu tehnologiju.

Napravio je dosad Mate mnoge druge inovacije za koje se zainteresirao industrijski svijet. Njegov najstariji značajniji izum je tzv. čarobna elektronička rukavica, iGlove, ujedno njegov maturo rad. Riječ je o napravi zahvaljujući kojoj čovjeku za rad

na računalu ne treba niti tipkovnica, niti miš. Izum koji mu se, doslovno, i isplatio, bio je sustav pokretnih retrovizora koji vozačima omogućuje izbjegavanje mrtvog kuta za vrijeme vožnje. S tom je inovacijom osvojio treće mjesto na drugom međunarodnom studentskom natjecanju održanom na Visokoj školi za ekonomiju i menadžment javne uprave u Bratislavi, ali je inovaciju i prodao jednoj stranoj kompaniji.

“Nastupao sam na raznim internacionalnim izložbama za koje sam, zbog velike konkurencije iz cijelog svijeta, smatrao da nemam šanse za dobar plasman. No nije prošla niti jedna izložba, bilo gdje u svijetu, bez zlatnog odličja. Već na sajmovima su se stvorili poslovni kontakti koji su kasnije urodili i plodom. Sustav retrovizora sam licencirao njemačkom dobavljaču au-

to-industrije radi raznih ispitivanja. Ako ispitivanja budu pozitivna vjerojatno će se pojaviti u serijskim automobilima ili će zauvijek nestati u lađici kako konkurencija ne bi koristila taj izum”, rekao je ovaj mladić koji se i dalje smatrao Livnjakom i to sa ponosom ističe.

“Jako volim svoj rodni kraj i nastojati ću dolaziti i u budućnosti što češće. Jedino me

malo ljuti što mi moji Livnjaci zavide na uspjehu pa čitam vrlo negativne komentare na medijske napise o mojim projektima. Možda će upravo netko od njih u budućnosti sklopiti automobile u našoj tvornici i raditi dobro plaćen posao koji će biti jako cijenjen”, izjavio je Mato kojem ponuda za posao sigurno kako u Hrvatskoj tako i u inozemstvu, neće manjkati.

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

**Lange Reihe 14
20099 Hamburg**

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

**Rechtsanwalt
Tomislav Čosić**

**Eschersheimer Landstraße 1-3
60322 Frankfurt am Main**
Tel.: +49(0)69-27293292
Fax: +49(0)69-27293290

kanzlei@rechtsanwalt-cosic.de
www.rechtsanwalt-cosic.de

**HEBERLING
UND KELLER**
RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok

–Hrvatsko / Njemačko pravo–

Tel. 0421 - 160 545
Fax. 0421 - 160 5466
eMail: knok@heberling-keller.de
www.heberling-keller.de

Heberling & Keller
Außer der Schleifmühle 65
28203 Bremen

**Tomislav Čunović
Rechtsanwalt**

Rechtsanwälte
**Eschersheimer Landstraße 25-27
60322 Frankfurt am Main**
Tel. 069-95 96 79 -13
Fax. 069-95 96 79 -17
t.cunovic@schillerabogados.de
www.schillerabogados.com
www.cro-consult.com

**Matu ljubav prema automobilima prati još od
djetinjstva kada je kako kaže stalno crtao i pričao o
automobilima, pa je sad došao red i da ih i proizvodi**

RUŽA JOLIĆ, JEDINA JE HRVATSKA I HERCEGOVAČKA GUSLARICA I baka mi je bila guslarica

Mirela Tučić, DL

Bez nje nijedan dernek, smotra folklora ili bilo kakav priredba nije potpuna. Po njezima ona s guslama u rukama kršćanski puk zabavlja s raznim pjesmama uglavnom iz junačke prošlosti. Ona se zove Ruža Jolić i jedina je hrvatska i hercegovačka guslarica koja je još kao mlada djevojka imala hrabrosti da uđe u taj tipično muški posao. I iako su se gusle gotovo uvijek poistovjećivale sa muškarcima, Ruža je htjela dokazati da jedna žena to istim žarom može raditi, ako ne i bolje. Od kada je, početkom 80-tih počela guslati, izdala je knjigu "Pisme za gusle", napisala veliki broj pjesama, nastupila na mnogim smotrama, a u planu je izdanje još jedne knjige. U njezinim pjesmama možete saznati i upoznat razne povijesne likove, potom duvanjski kraj iz kojeg Ruža potječe i o kojem joj je, kako kaže, najdraže pisati i pjevati, a ima tu i svatovskih pjesama, pjesama o posvetom, pa i domoljubnih koje su nastale tijekom Domovinskog rata, a koje su posvećene stradanju Hrvata.

Na pitanje od kuda tolika

ljubav prema guslama, Ruža nije mogla, a da ne spomene svoju pokojnu baku, također guslaricu, koja je živjela u tursko doba i čije gusle, stare 150 godina, Ruža i danas čuva na sigurnom, u rodnom mjestu Kongora, pokraj Tomislavgrada.

"Ona je meni pričala kako je guslala i ja sam dobila želju da i ja zaguslim i nastavim tamo gdje je stala. Na početku sam pjevala, a rođak od mog muža je guslio. Međutim, on bi otišao u Njemačku raditi, ne bi ga bilo po godinu dana, pa sam sama nastavila i guslati i pjevati", prisjeća se 65-godišnja umirovljenica svog prvog dodira sa ovim starim narodnim instrumentom kojeg je, kako kaže, specijalno za nju izradio Ilija Jolić, također iz Kongore. Na bakininu ne svira, budući da su one poseban dar, vrijedna starina.

U početku, kada se tek prihvatila gusala, imala je strah od nastupa, no nakon što je sa rođakom zaguslila kardinalu Franji Kuhariću prilikom jednog njegova posjeta Duvnu, strah od nastupa je nestao te se od tada bez ikakvih problema pojavljuje na svim većim narodnim vese-

ljima. Tako je Ruža nastupala po raznoraznim smotrama folklora kako u BiH tako i u Hrvatskoj, a poznata je i u inozemstvu gdje je guslala na radost mnogih hrvatskih iseljenika. U posljednje vrijeme kaže da je najčešće možemo vidjeti u Dalmatinskoj Zagori gdje je cijene i gdje nijedan dernek bez nje nije održan.

Njezine pjesme traju od 5 do 20 minuta, a inspiracija za pjesme stalno je prisutna tako da Ruža nema problema napisati pjesmu kad god joj to padne na pamet.

"Drago je meni sve gusliti, sve lijepe pjesme, najdraže su mi rodoljubne, dok su mi od tragedija najdraže 'Smrt fra Stipana Naletilića', otkrila nam je Ruža koja u širokom luku zaobilazi pjesme koje nekoga vrijeđaju, a naročito joj nisu drage one proste i s grubim riječima.

Uzmemo li u obzir činjenicu da su za guslenje u ovim našim krajevima bili predodređeni isključivo muškarci, onda možemo kazati da je Ružin ulazak u njihov svijet, u to vrijeme bio prilično hrabar čin. Ruža kaže da nikad u svojoj guslarskoj karijeri nije naišla na negodovanje ili ne-

odobranje. Pa čak ni kod muškaraca, koje vjerojatno tijekom nastupa baci u drugi plan, Ruža nije nailazila na ljubomoru.

"Omiljena sam među muškim guslarima. Kažu mi da sam simpatična i uvijek me bodre", sa smijehom nam kaže Ruža, nekadašnja službenica

u Ljubljanskoj banci u Splitu koja se iz rodne Kongore odselila davne 1975. godine. Danas s obitelji, koja joj je najveća podrška u njezinoj ljubavi prema guslarstvu, živi u Dučama kraj Omiša.

"Mi iz Kongore zapravo nikad nismo ni otišli. Kongora je još uvijek u našim srcima i duši", nostalgično nam je kazala Ruža koja sa suprugom često navratu u svoj rodni kraj gdje jedva dočekaju da im Ruža nešto zagusla.

Iako su se gusle gotovo uvijek poistovjećivale sa muškarcima, Ruža je htjela dokazati da jedna žena to istim žarom može raditi, ako ne i bolje

Postanite Fotosofia 6 FOTOmodel, make-up artist, stilist, frizer ili modni dizajner

Fotoseminar Fotosofia i ove godine pruža priliku onima koji se bave modnim zanimanjima vezanima uz fotografiju da na jednostavnom fotosesiju u sklopu seminara besplatno nadograđuju znanje i iskustvo, dopune book-ove fotografijama različitih fotografa, povežu se s dosadašnjim seminaristima te se uključe u cjelogodišnje Fotosofia aktivnosti.

Petnaest fotografa, polaznika seminara pod stručnim vodstvom Damira Hoyke, realizirat će modni fotosession snimajući dvije djevojke i dva mladića, koji će biti odabrani na castingu 4. lipnja. Predviđeni datum fotosessiona u Termama Tušelj je 1. srpnja, a odabrani modeli će imati snimanja s nekoliko fotografa od kojih će dobiti po 3 besplatne fotografije za svoj book ili slične privatne potrebe. Prijavljeni na natječaj ne moraju biti profesionalci u dotičnim zanimanjima.

Natječaji su otvoreni do 30. svibnja, a sve o prijavama možete pročitati na www.fotosofia.info

Autohaus MAX Hamburg
Inh. Ivica Mrkonjić

Seriöse und korrekte Abwicklung ist selbstverständlich!

- Ankauf / Verkauf
- An / Abmeldeservice
- Finanzierung / Leasing
- Dekra Siegelprüfung
- Garantie 12 / 24 Monate
- Kommission / Inzahlungnahme
- Export / Transport - Weltweit
- Erstellung von Ausfuhrbescheinigungen

Finanzierung / Leasing

DEKRA SIEGEL Prüfpunkte **DEKRA**

Kraftfahrzeug Garantie

Bargteheider Strasse 14 • 22143 Hamburg
Telefon: 040-254 828 40 • www.autohaus-max-hamburg.de

Wein-Import DABRO

Groß- und Einzelhandelsimporte von Weinen
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

www.kro-traube.de

KRO-TRAUBE WEINIMPORT

JOSEPH-MARIA-LUTZSTR.6

D-85276 PFAFFENHOFEN

a.d.ILM

Fon: 49 8441 8591088

Fax: 49 8441 8591080

e-mail: info@kro-traube.de

Rechtsanwalt – Odvjetnik Advokat Josip Milicevic

Mitglied der Deutsch
- Kroatischen
Juristenvereinigung

Berckhusenstraße 19

30625 Hannover

Tel.: 0511 - 56 807 124

Fax: 0511 - 56 807 122

www.kanzlei-milicevic.de

E-Mail: josip@kanzlei-milicevic.de

VATROSLAV ZRNO

RECHTSANWALT

kanzlei@rechtsanwalt-zrno.de

www.rechtsanwalt-zrno.de

Beethovenplatz 1-3
60325 Frankfurt
tel: 069/ 36 60 30 26
fax: 069/36 60 30 27

MONTMONTAŽA d.d.
Rheinstr. 7
D-80803 München

Tel.: + 49 (0) 89 / 311 43 68

Fax: + 49 (0) 89 / 311 59 02

E-Mail: info@montmontaza.de

Internet: www.montmontaza.de
Aufzugsbau, Rohrleitungsbau, Stahlbau

PIROVAC, ATRAKTIVNA KUĆA

sa lijepim apartmanima, još dva apartmana slobodna, apartman u prizemlju i apartman na katu lijevo. Uz apartman na katu pripada i potkrovlje, ukupno 5 soba, dvije kupaoice, balkon, apartmani su useljivi u mjesecu kolovoza ove godine. Kuća se nalazi 300 m od plaže, cijena povoljna.

Tel.: 00385-(0)91 383 -5237
0049-(0) 7433 - 23711
www.pirovac1.de

UMJETNIK ŽELJKO RUSIĆ ATELJE JE IZGRADIO OD DRVENIH STABALA USRED ŠUME ROTWALD

Virtuoz s motornom pilom

Stjepan Starčević

Željko Rusić, umjetnik s motornom pilom, rođen je 1967. u Plavnom kod Knina. Iz Švicarske 1987. dolazi u Njemačku u Schaffhausen kod sestre, danas živi u Königsfeldu. Ljubav za prirodom odvela ga je u izučavanje šumarskog zanata. Motorna pila postala je alatka od koje se ne odvaja ni dan danas. U slobodno vrijeme modelira skulpture koje najvećim dijelom izrađuje teškom motornom pilom. Najčešći motiv su mu ljudi u raznim pozama, kolekcija radova kreće se od minijature do skulptura ljudi u prirodnim veličinama. Park u Königsfeldu krasi njegova četiri metra visoka skulptura. Umjetnički atelje sam je izgradio od drvenih stabala usred šume Rotwald. Okolicu drvene kućice ukrašavaju drvene skulpture djelo ruku „umjetnika s motornom pilom“. Dobronamjernicima rado pokazuje svoje radove a zainteresiranima objašnjava i kako ih izrađuje. Svoje radove je izlagao u Königsfeldu i Bräuningu.

Kad ste se počeli interesirati za umjetnost?

Već kao dijete puno sam crtao i interesovao se za umjetnost tako da me ta sklonost kroz cjeli život prati sa sve većim intenzitetom. Na početku sam kopirao poznate umjetnike i potretirao, većinom članove obitelji, tražeći sopstveni način izražaja. Koje su vam omiljene tehnike?

Skulptura sa svojom "moći ekzistencije u prostoru" uvijek me oduševljavala. Taj način izražaja u trodimenzionalnom obliku daje mogućnost "opipljivosti osjećaja" tako da najčešće radim skulpture, mada istovremeno radim i dvodimenzionalni - drvo-

rez, radim i crteže, a koristim i druge materijale...

Na poslu često radite s motornom pilom. I svoje skulpture također radite s motornom pilom. Smeta li Vam kad Vas zovu: Umjetnik s motornom pilom?

Izraz "umjetnik s motornom pilom" me ne smeta ali mislim da je nepotreban kao i npr. "umjetnik sa farbom i četkicom". Tehnika i materijal su samo sredstva, umjetnost je nešto mnogo više. Pošto je u umjetnosti bitna autentičnost u izražaju, skulpture radim s motornom pilom. Taj "grubi" alat kroz svoje tragove na materijalu-drvetu pomaže mi da u figuru unesem napetost izražaja, tako da uvijek tražim granice koliko je to u određenom momentu moguće. S tom tehnikom pokušavam da razvijem vlastiti stil izražavanja da bi se moje skulpture razlikovale od drugih.

Kad stojite pred drvetom, na što mislite?

Kad pogledam drvo zamišljam fuguru koja će od nje nastati i onda jednostavno odsječam komade drveta koji mi ne trebaju, njih odstranjujem dok ne postane željena figura.

Figurama koje radite na dajete ime, zašto?

Moji radovi imaju poruku, izražaj ali im ne dajem ime sa razlogom da posmatrač može razviti svoje vlastite misli, ideje i osjećaje. Sam naziv ili ime otkrivaju puno toga i izazivaju osjećaj "pročitane knjige".

Izlažete li svoje radove?

Svoje uratke redovno izlažem u samostalnim i grupnim izložbama u Njemačkoj i Švicarkoj. U Hrvatskoj do sada nisam izlagao, ako bi se pružila mogućnost, rado ću i u Hrvatskoj izložiti svoje skulpture. Hvala vam na razgovoru i želim vam mnogo uspjeha u daljem radu.

Taj "grubi" alat, odnosno motorna pila, kroz svoje tragove na drvetu pomaže mi da u figuru unesem napetost izražaja, tako da uvijek tražim granice koliko je to u određenom trenutku moguće. S tom tehnikom pokušavam da razvijem vlastiti stil izražavanja da bi se moje skulpture razlikovale od drugih.

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

Daniel Konta
Rechtsanwalt

VILBELER STR. 31
60313 FRANKFURT AM MAIN
TEL.: 069/ 25752720
FAX: 069/ 25753975

EMAIL:
KANZLEI@RECHTSANWALT-KONTA.DE
WWW.RECHTSANWALT-KONTA.DE

Održavanje Grobnica

"sjetimo se pokojnih"

Brinemo o grobnim mjestima Vaših najmilijih
Diljem Hrvatske, sigurno i povjerljivo
Ispunjavamo sve zahtjeve, kontaktirajte nas

www.odrzavanjegrobnica.com
info@odrzavanjegrobnica.com

051 547 175
098 283 267
095 90 66 732

domoVino

Ihr Spezialist für Kroatische Weine

Wir bieten Ihnen auserwählte Weine aus:
Deutschland, Österreich, Spanien, Portugal,
Italien, Frankreich, Kroatien, Herzegowina

Präservativservice inkl. Versand in alle Welt
kulinarische Weinproben, Weinseminare

domoVino AG
Groß- und Einzelhandel
Wienstraße 13a • D-82169 Gräfelfing
Mail: bblazevic@domovino.de
Tel.: (089) 54 32 82 20
Mob.: 0176 75 92 10 19
www.domoVino.de

MILES

AUFZÜGE UND FAHRTREPPEN MONTAGE
MILES d.o.o. Niederlassung Deutschland
Jacob-Mönch-Strasse 5,
63073 Offenbach am Main

Tel.: +49 69 85702631
Fax: +49 69 85702632
Mob.: +49 178 7309151
ivankovic@miles-lift.com

MILES dizala d.o.o.
Industrijska zona b.b, 88260 Čitluk, BiH

Tel.: +387 36 653 906
Fax: +387 36 653 904

Računovodstvo

Tel.: +387 36 653 905
Fax: +387 36 653 904

Tehnički ured

Tel.: +387 36 653 951
Fax: +387 36 653 953

Mariendorfer Damm 50-52
12109 Berlin

Tel.: +49 (0 30) 700 987 69
Fax: +49 (0 30) 705 93 85
www.city-pension-sanader.de
info@city-pension-sanader.de

**City
Pension
Sanader**

FÜR INDIVIDUALREISENDE UND GRUPPEN

Wir bieten zu fairen Preisen Unterkunft in unserem familiär geführten
Haus im Berliner Bezirk Tempelhof-Schöneberg. Auf fünf Etagen befinden sich:

- Einzelzimmer,
- Doppelzimmer,
- Dreibettzimmer,
- Vierbettzimmer,
- 5 Mehrbettzimmer (für 5-8 Personen mit Etagenbetten).

Alle Zimmer sind mit Dusche/Badewanne und WC ausgestattet,
in allen bis auf die Mehrbettzimmer gibt es einen Fernseher.

TRADICIONALNA FEŠTA ODRŽANA U KAŠTELU

Iseljeni Hrvati na 14. šparogadi

Manifestacija je prerasla okvire mjesta Kaštel i širem gradskom području Buja donosi kvalitetnu promociju" - rekao je gradonačelnik Buja, Edi Andreašević

Stjepan Starčević

Tradicionalna fešta „Šparogada“ održana je po četnaesti put od 29. travnja do 1. svibnja u Kaštelu. Fešta se svake godine održava prvi vikend nakon Uskrsa tj. na mlađi (mali) Uskrs i traje tri dana, svojevrsna je gastro-turistička ponuda ovog dijela Istre. Mnogi iseljeni Hrvati koji su za blagdan Uskrsa otputovali u Hrvatsku, pridružili su se druženju sa znancima, slavljenicima i natjecateljima na proslavi. Organizatori ovogodišnje manifestacije bili su: Mjesni odbor Kaštel uz potporu grada Buje, Turistička zajednica grada Buje, kulturno umjetničko i sportsko društvo Lipa Kaštel, Zajednica talijana Kaštel, Istarska županija i Turistička zajednica Istarske županije.

„Manifestacija je prerasla okvire mjesta Kaštel i širem gradskom području Buja donosi kvalitetnu promociju“ - rekao je gradonačelnik Buja, Edi Andreašević. Gradonačelnik je najavio i mogućnost da se za jubilaru Šparogadu

idućeg godine pripremi i znanstveni skup na temu šparoge, jedinstvenog prirodnog proizvoda. Divlja šparoga je jedna od najstarijih samoniklih kultura Mediterana, gdje je uzgajana još od antičkog doba. Stari Egipćani, Grci i Rimljani su šparogu smatrali ljekovitim biljkom i upotrebljavali je kod uboda insekata i zubobolje. Divlje šparoge se beru od sredine trećeg do kraja četvrtog mjeseca a brojni restorani i konobe nude vrsne specijalitete na bazi ove ukusne i iznimno zdrave biljke.

Prvog dana „Šparogade“ održan je međunarodni malonogometni turnir veterana. Na turniru su sudjelovale ekipe iz Slovenije i Hrvatske. Iako natjecateljskog duha nije falilo, ovaj susret je ponajprije druženje prijateljskih klubova koji se jedan put godišnje nadu ovdje u Kaštelu. Na turniru su se natjecali: MNK Savudrija iz Savudrije, MNK Žbrufador iz Portoroža, MNK Kaštel iz Kaštela i MNK Stena iz Dragonje. Pobjednik turnira je MNK Stena iz Dragonje. Prvi put se na

„Šparogadi“ održao i susret svenstveni skup na temu šparoge, jedinstvenog prirodnog proizvoda. Divlja šparoga je jedna od najstarijih samoniklih kultura Mediterana, gdje je uzgajana još od antičkog doba. Stari Egipćani, Grci i Rimljani su šparogu smatrali ljekovitim biljkom i upotrebljavali je kod uboda insekata i zubobolje. Divlje šparoge se beru od sredine trećeg do kraja četvrtog mjeseca a brojni restorani i konobe nude vrsne specijalitete na bazi ove ukusne i iznimno zdrave biljke.

Prvog dana „Šparogade“ održan je međunarodni malonogometni turnir veterana. Na turniru su sudjelovale ekipe iz Slovenije i Hrvatske. Iako natjecateljskog duha nije falilo, ovaj susret je ponajprije druženje prijateljskih klubova koji se jedan put godišnje nadu ovdje u Kaštelu. Na turniru su se natjecali: MNK Savudrija iz Savudrije, MNK Žbrufador iz Portoroža, MNK Kaštel iz Kaštela i MNK Stena iz Dragonje. Pobjednik turnira je MNK Stena iz Dragonje. Prvi put se na

„Šparogadi“ održao i susret svenstveni skup na temu šparoge, jedinstvenog prirodnog proizvoda. Divlja šparoga je jedna od najstarijih samoniklih kultura Mediterana, gdje je uzgajana još od antičkog doba. Stari Egipćani, Grci i Rimljani su šparogu smatrali ljekovitim biljkom i upotrebljavali je kod uboda insekata i zubobolje. Divlje šparoge se beru od sredine trećeg do kraja četvrtog mjeseca a brojni restorani i konobe nude vrsne specijalitete na bazi ove ukusne i iznimno zdrave biljke.

Prvog dana „Šparogade“ održan je međunarodni malonogometni turnir veterana. Na turniru su sudjelovale ekipe iz Slovenije i Hrvatske. Iako natjecateljskog duha nije falilo, ovaj susret je ponajprije druženje prijateljskih klubova koji se jedan put godišnje nadu ovdje u Kaštelu. Na turniru su se natjecali: MNK Savudrija iz Savudrije, MNK Žbrufador iz Portoroža, MNK Kaštel iz Kaštela i MNK Stena iz Dragonje. Pobjednik turnira je MNK Stena iz Dragonje. Prvi put se na

„Šparogadi“ održao i susret svenstveni skup na temu šparoge, jedinstvenog prirodnog proizvoda. Divlja šparoga je jedna od najstarijih samoniklih kultura Mediterana, gdje je uzgajana još od antičkog doba. Stari Egipćani, Grci i Rimljani su šparogu smatrali ljekovitim biljkom i upotrebljavali je kod uboda insekata i zubobolje. Divlje šparoge se beru od sredine trećeg do kraja četvrtog mjeseca a brojni restorani i konobe nude vrsne specijalitete na bazi ove ukusne i iznimno zdrave biljke.

Translatio
Prevoditeljski ured • Übersetzungsbüro
Translation Bureau
A partner you can rely on!
Jakšina 15 • HR-10290 Zaprešić

tel. +385 1 33 12 066 skype: magdalena1
fax. +385 1 33 15 098 e.mail: magdalena.anic@translatio.hr
gsm. +385 98 255 976 info@translatio.hr

www.translatio.hr

Atraktivna kuća za odmor s velikim apartmanima
kompletno namještena u Dalmaciji/ Zadar!

Region Dalmatien/Zadar

An Kroatiens Küste: Attraktives Ferienhaus mit großzügigen Apartments und komplettem Inventar!

EUR 520.000,00 + Provision (Makler)

Tel.: +49 (0)30 7056786
chbildstein@googlemail.com
www.bildstein-immobilien.de

Holger Bildstein

Autohaus Max Hamburg
sponzorirao N.K. Croatia Hamburg

Autokuća „Autohaus Max“ Hamburg sponzorirala je 9. travnja 1. i 2. mušku momčad N.K. Croatia Hamburg. Da bi obje momčadi mogle dobro i uspješno započeti novu sezonu predstavnici Autohaus Max Hamburg, braća Ivica i Jozo Mrkonjić uručili su predstavnicima kluba Croatia Hamburg 40 komada sportskih torbi marke Nike. Predstavnici kluba srdačno su se zahvalili na tome, a i na sponzorstvu novoosnovane hamburške udruge „Förderclub Deutsch-Kroatisches Netzwerk“.

PRODAJEM ZEMLJIŠTE
I NEDOVRŠENU KUĆU

(17m x 8m)

Površine 1500 m2 na lokaciji u Pirovcu, kod Šibenika. Kuća sa građevinskom dozvolom, vlasništvo 1/1. Udaljenost od mora: 800 m. Sve daljnje informacije na broj: 0041-61 461 53 41

VRŠIMO SELIDBE I PRIJEVOZ

Stvari, zapremine do 17 m³ iz Njemačke, Austrije i Švicarske u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Prijevoz se obavlja vozilom marke Mercedes ML 270cdi s velikom prikolicom, moguć i kombinirani prijevoz putnika i stvari.

Cijena prijevoza iznosi 0,50 eura po kilometru.

Sve ostale informacije na broj 00387 - 63332482.

Obratite nam se s povjerenjem:

PRIJEVODI - SAVJETOVANJE

Ružica Tadić Tomaz
Königstr. 71/3, 90402 Nürnberg

Tel.: +49 (0) 911-932 58 23
Fax: +49 (0) 911-932 58 24
Mob.: +49 (0) 176-704 58 493
kontakt@infohilfe-plus.de
www.infohilfe-plus.de

PRAVNIK SAVJETUJE I ODGOVARA NA VAŠA PITANJA

Kako do vlastitog stana u Hrvatskoj?

Marcela Köckemann
(dipl.pravnik, LL.M.)

Već u prošlom broju pisali smo o problemima koji mogu nastati kada se odlučite za kupnju nekretnine. U ovom broju ćemo se detaljnije susresti s procedurom kupnje stana. Prije same kupnje stana trebalo bi naravno dobro razmisliti o nekim faktorima koji će kasnije olakšati i samu kupnju. Kupac bi prije kupnje trebao definirati koje su mu želje i potrebe, ne treba ni zaboraviti iz kojega se razloga stan kupuje, da li se radi o trajnom preseljenju u Hrvatsku ili će se stan koristiti samo za vrijeme trajanja godišnjeg odmora ili pak za kasniji odlazak u mirovinu. Veličina, izgled i položaj stana mora odgovarati vašim potrebama u sadašnjosti ali i u budućnosti (imajte na umu da pri preseljenju u Hrvatsku možete morate imati npr. gostinjsku sobu). Naravno imajte na umu i ograničenja (npr. sadašnji ili budući zdravstveni problemi ili financijska ograničenja).

Nadalje, prije same kupnje

trebalo bi odrediti svoj financijski limit. Povratnici će teško dobiti odobrenje kredita od strane Hrvatskih banaka (ako im i bude odobren uvijeti kreditiranja daleko odstupaju od onih na koje su navikli u inozemstvu), kod inozemnih banaka kredit je moguće odobriti ukoliko kupac ima otplaćenu nekretninu u inozemstvu. Kupnja stana u cijelosti uplatom u novcu olakšat će i ubrzati cijeli postupak, ravno i pregovaranje oko cijene stana može biti olakšano ukoliko kupac osigurava trenutnu isplatu. Tek nakon definiranja svojih ciljeva i potreba trebalo bi krenuti u razgledavanje potencijalnih stanova. Kupci iz inozemstva često stan kupuju preko prijatelja ili rođaka, što i nije uvijek nužno najbolje rješenje, u Hrvatskoj je još uvijek uobičajna kupnja preko oglasa, dok se za kupnju preko posrednika ili preko online oglasa još uvi-

jek odlučuje manji postotak kupaca. Kupnja preko posrednika može biti i skuplja od očekivanog ukoliko se radi o agencijama koje prodaju nekretnine prenošenjem cijene ponekad ne odgovaraju realnim cijenama na tržištu nekretnina u Hrvatskoj.

Bez obzira na koji način kupnje se kupac odluči, uvijek je potrebno predložiti stan razgledati osobno, posebno obratiti pažnju na moguće adaptacije (u tom slučaju čak je preporučljivo kontaktirati stručnjaka da ne bi bilo kasnijih neugodnih iznenađenja), da li postoje zajedničke prostorije, garaža, lift, raspitati se kakvi su susjedi, kao i udaljenost od javnog prijevoza i u nekim slučajevima napraviti uvid u Generalni urbanistički plan tog područja (da slučajno prečajna kupnja preko oglasa, dok se za kupnju preko posrednika ili preko online oglasa još uvi-

ste pronašli stan koji odgovara vašim potrebama čeka vas borba s dokumentacijom i papirologijom, ali samo strpljivo i mirno, to je ono što se treba proći da bi se uživalo u novostečenom vlasništvu. O provjeri Zemljišnih knjiga već smo pisali u prethodnom članku. Ukratko treba obratiti pažnju na: tko je upisan kao vlasnik, da li na stanu ima tereta, da li stan ima uporabnu dozvolu i da li je etažiran, obratite pažnju i na kvadraturu stana upisanu u zemljišnim knjigama (navedeno je bitno prilikom sklapanja stambenog kredita s bankom, jer banke zahtijevaju procjenu vrijednosti nekretnosti). U idealnom slučaju kupnja stana bi trebala slijediti sljedeće etape. Nakon provjere vlasništva i tereta u zemljišnim knjigama slijedi dogovor o uvjetima i cijeni kupnje. Prilikom sklapanja kupoprodajnog ugovora, ukoliko nije potrebna solemnicacija preporučljivo je ovjeriti potpise na ugovoru kod javnog bilježnika. Cijenu stana preporučljivo je uplatiti preko bankovnog računa (transak-

cija novca lakše je dokaziva na sudu ukoliko o istoj postoji i pisani zapis). Nakon kupnje slijedi odjava starog prebivališta i prijava novog u MUP-u, prilikom prijave trebalo bi zatražiti potvrdu o prebivalištu koja je kasnije potrebna za prijavu poreza pri promjeni prebivališta (detaljne informacije možete potražiti na internet stranicama MUP-a). Nakon toga slijedi zahtjev za upis promjene vlasništva u zemljišnim knjigama (postupak opisan u prošlom broju), te upis promjena kod Komunalnih pružatelja usluga (HEP, plin, vodovod, smeće). Na kraju ne treba zaboraviti i predaju zahtjeva Poreznoj upravi o uplati poreza (na rješenje se može čekati i više od 6 mjeseci).

Nakon ovako odrađene idealne kupnje stana, treba odahnuti i uživati.

O problemima koji se prilikom kupnje stana mogu javiti, kao i o troškovima koji nastaju prilikom kupnje opširnije u sljedećem broju CroExpressa.

Imate pitanje, a ne znate odgovor!?

JAVITE NAM SE na adresu:
marinastojak@gmail.com

KNJIŽEVNI SUSRET U KARLSRUHEU I SCHWENNINGENU

Obilježen Dan hrvatskog jezika

Kristijan Bodrožić-Pekiš

I ove godine obilježen je Dan hrvatskog jezika u koordinacijama hrvatske dopunske nastave u Ulmu i Mannheimu. U Schwenningu, Sanju Pilić, pjesnikinju i spisateljicu dočekala je koordinatorka Slavica Mihaljević sa njezinim učenicima. Samo dan kasnije u Karlsruheu se održao literarni skup sa učiteljicama i koordinatorkom Vesnom Grabarić. Neki učenici su pročitali ulomke romana koje piše ova poznata književnica. Sanja Pilić je ovom prigodom predstavila svoje romane koje piše prvenstve-

no za djecu i maldež. Napisala je i nekoliko romana za odrasle, ipak, draže joj je pisati za djecu. Pilić svoje ideje crpi iz okoline, i jako voli djecu. Ima dvoje unučadi koja joj daju snagu i inspiraciju za rad. Prvenstveno voli pisati o mladima koji žive u urbanim sredinama i dolaze u takozvani "pubertet". Ni najmanji čitatelji nisu zanemareni, za njih postoje slikovnice. Svoje "treće" zanimanje Pilić je otkrila sa trideset godina. Njezina majka Sunčica Škrinjar, hrvatska autorica joj je uzor. Bila je i socijalno angažirana, radila je sa zlostavljanom djecom. Od tada je počela u svojim romanima pisati o vedrim stvarima. Za-

hvalna je za svaku nagradu koju je dobila, one joj puno znače jer su veliko priznanje i potvrda da uredno obavlja svoje zanimanje. Na obilježavanju Dana hrvatskog jezika istaknula je, kako je danas malo pisaca, i da joj je žao što

se to područje lagano zaboravlja. U svoje slobodno vrijeme čita puno knjiga, veći- nom priručnike tipa "kako ostati mlad" i "kako se obožavati". U pripremi je i njen novi roman sa naslovom "Ideš mi na živce". Važno je, kaže, da

hrvatska djeca i mladež ne zaborave svoj jezik, jer im može jednom kasnije u životu i koristiti te da bi bilo jako dobro da sva djeca posjećuju hrvatsku nastavu u inozemstvu, ako imaju već tu mogućnost. Svojim čitateljima je poručila da uče, neka budu znatiželjni, optimistični i da svoje poteškoće brzo riješavaju, te ako uz to još uvijek mogu ostati djeca, tada je sve odlično.

U Schwenningu, Sanju Pilić, pjesnikinju i spisateljicu dočekala je koordinatorka Slavica Mihaljević sa njezinim učenicima.

PROMOCIJA KNJIGE I DUHOVNIH PJESAMA U FREISINGU

Hajdemo zajedno

Kruno Janković

U HKM Freising je održana promocija CD-a i knjige pod nazivom „Hajdemo zajedno“ dviju autorica, Marije i Mirjane Jaramazović. Aktivna vjernica Hrvatske katoličke misije u Freisingu Mirjana Jaramazović izdala je knjigu, a njena kćerka, dvadesetpetogodišnja Marija, CD duhovne glazbe. Mirjana se počela baviti pisanjem prije desetak godina, kaže da joj pisanje duhovnih pjesama čini veliku radost jer vjeruje da je to Božja providnost.

Dvadesetpetogodišnja Marija je rođena u Subotici i polaznica je Tekstilno-tehnološkog fakulteta u Zagrebu, koristi majčin dar pisanja duhovnih pjesama, pa često koji stih uglazbi, napravi aranžman i otpjeva.

Marija je već poznata na glazbenoj sceni, još kao dijete pjevala je u crkvenom zboru. Kada bi za vrijeme odmora iz Subotice došla svojoj mami u posjet, rado zapjeva koju pjesmu ili psalam i u HKM Freising. Osim duhovne glazbe Marija pjeva na raznim festivalima tradicionalne tamburaške glazbe, često nastupa sa Subotičkim tamburaškim orkestrom, ali i solo na mnogim festivalima poput Hosanafest, Uskrs fest, Dani kršćanske kulture, Tonkafest, Bonofest, don Bosco fest, Stepinčeve note, Marija fest...

- Zahvalna sam svima koji su mi omogućili realizaciju novog CD-a, posebno svojoj braći i sestrama, ali i „ćaći“, kojemu nikada nije bilo teško izmoliti Očenaš za mene, i mami, koja me je svojim stihovima približila Isusu te naučila da iza Križnog puta uvijek dolazi Uskrs – kaže Marija. Župnik fra Ivan Čugura zahvalio je Mariji na dolasku i lijepim pjesmama. Župljani su Mirjanu i Mariju nagradili velikim pljeskom, a brat Ivan se, ponosan na svoju mamu i sestru zahvalio svima koji su bili prisutni i omogućili promociju CD-a i knjige.

Fisch & mehr

Gartenrestaurant im Innenhof
Tatarenhut & heisser Stein

Konoba
Meer & mehr

Das dalmatinische Spezialitäten
Restaurant im Rhein-Neckar-Raum

Konoba • Hotel Bürgerhof
Kronauer Str.3
68753 Waghäusel-Kirrlach
Telefon: (07254) 60 900
E-Mail: info@konoba.info

www.konoba.info

Spacemedia GmbH, Waghäusel

ODRŽAN 2. MEĐUNARODNI NOGOMETNI TURNIR ZA MLADE U OBERTSHAUSENU

Da nogomet ne poznaje granice i da na travnjaku svi govore istim jezikom, bez obzira na podrijetlo, vjeroispovijest ili nacionalnost još jednom je pokazao 2. međunarodni nogometni turnir za mlade „Best of 97 Cup“ kojeg su organizirali Hrvatski svjetski kongres Njemačke i FC Croatia Obertshausen.

Osijeku naslov, Hajduk drugi, Hrvatska treća!

Inati se Slavonijo, ljepota nek tvoja boli, nema onog ko te ne zna, ko te ne zna, a ne voli – tako se orilo glavnim terenom Sport-skog centra Obertshausen nakon finalne utakmice u kojoj je U14 momčad NK Osijeka svladala vršnjake splitskog Hajduka rezultatom 1:0. Apsolutno dominantna momčad iz Slavonije maestralno je odigrala cijeli turnir „Best of 97 Cup – integracija na jednostavan način“ te je potpuno zasluženno podigla pobjednički pehar.

Da nogomet ne poznaje granice i da na travnjaku svi govore istim jezikom, bez obzira na podrijetlo, vjeroispovijest ili nacio-

nalnost još jednom je pokazao 2. međunarodni nogometni turnir za mlade „Best of 97 Cup“ kojeg su organizirali Hrvatski svjetski kongres Njemačke i FC Croatia Obertshausen. Cijelodnevni turnir nedaleko od Frankfurta je okupio 12 uglednih momčadi i više stotina posjetitelja. Utakmicu za treće mjesto u svoju korist je odlučila selekcija hrvatskih igrača iz Njemačke pobjedivši iznenađenje turnira SG Quelle Fürth s 1:0.

Ovogodišnji „Best of 97 Cup – integracija na jednostavan način“ je otvoren pozdravnim govorima organizatora i nekoliko uglednih gosti-

ju. – Već drugi puta nakon 2008. godine ovim turnirom dajemo do znanja da se želimo proaktivno uključiti u integracijski proces. Današnji kombinirani sastav U14 hrvatskih igrača iz Njemačke je paradni primjer za odličan rad s mladim nogometašima Njemačkog nogometnog saveza (DFB) i pojedinih klubova. Vi, dragi treneri, zapravo ste pravi poslanici za integraciju i motori integracijskih procesa u ovoj zemlji. Samo u klubovima je moguće prosljeđivati principe dobrog ponašanja i znanje njemačkog jezika. I zato Vam otvaramo pravom bogatstvu, istaknuo je Špoljarić.

Ispred FC Croatije Obertshausen goste i uzvanike je pozdravio Ivica-Baresi Rakitić. Veliko hvala u ime organizatora zaslužio je i grad Obertshausen, čiji je prvi vijećnik Hubert Gerhards na kraju turnira svima poželio „sretan Uskrs“ na hrvatskom jeziku. Otvaranju turnira nazočio je i Ernes Erko Kalač, veleposlanik Njemačkog olimpijskog saveza.

Utakmice su se igrale u tri skupine nazvane po poznatim hrvatskim nogometašima Ivicom Olićem, Danijelom Pranjićem i Josipom Šimunićem. Nakon grupnih susreta iskristalizirale su se već dominantne ekipe, od kojih svakako

treba istaknuti neporažene Osiječane, hrvatsku selekciju iz Njemačke, Stuttgarter Kickers, Quelle Fürth, Niendorfer TSV, ali i NK Hajduk Split koji je nakon početnih problema ipak daleko dogurao.

Jedan od vrhunaca turnira svakako je bio polufinalni sraz između NK Osijeka i selekcije Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke. U zanimljivoj utakmici prepunoj izuzetnih akcija Osiječani su slavili rezultatom 4:2 i time uništili snove mladih Hrvata iz Njemačke o obrani titule iz Hamburga. Ipak, trenerski dvojac na klupi momčadi Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke, Anđelko Ivanko i

Renato Buntić uz pomoćnika Krešimira Durmiša nije bio nezadovoljan. – Ni smo imali puno vremena za uigravanje ekipe. Premda su se mnogi igrači već znali iz ranijih godina, imali smo nekoliko novih članova momčadi. Vrlo je bitna faza privikavanja jednih na druge. A tu fazu smo mi u biti prolazili tek tijekom turnira. Sve u svemu, zadovoljni smo nastupom i trećim mjestom. U redovima naše ekipe ima nekoliko vrlo nadarenih igrača koji uz odgovarajući rad mogu daleko dogurati, kazao je Anđelko Ivanko.

Već tradicionalno Hrvatski svjetski kongres Njemačke uoči početka

turnira „Best of 97 Cup“ uručio je integracijsku nagradu koju je ovaj put primio Niendorfer TSV, klub iz predgrađa Hamburga, vrlo poznat za odličan rad s mladima, u čijim redovima nastupaju mladi igrači podrijetlom iz velikog broja različitih zemalja. Nagradu iz ruku Danijela Lučića primio je trener Niendorfa Kai-Uwe Hesse.

Posebni gost turnira u Obertshausenu bio je trener hrvatske U19 reprezentacije Ivica Grnja, inače trećeplasirani s prošlogodišnjeg Europskog prvenstva u Francuskoj. – Vrlo dobro znam što znači organizirati ovakav turnir i stoga u ime HNS-a čestitam orga-

nizatorima na sjajno odrađenom poslu. NK Osijek je bio dominantna momčad turnira i prema tome zasluženo odlazi kući s osvojenim prvim mjestom. U selekciji Hrvata iz Njemačke uočio sam nekoliko odličnih igrača. Primjećuju se talent i znanje i svakako da su to igrači koji su zanimljivi hrvatskim mladim reprezentacijama. Osobno sam u svojim reprezentativnim stavovima uvijek imao Hrvate iz iseljeništa. Najaktualniji je primjer Petar Šlišković iz Mainza. Često sam savjete o nadarenim igračima primao putem prijatelja i poznanika. Nama u HNS-u svakako fali više organizacije u otkrivanju i evidentiranju

hrvatskih igrača u inozemstvu, rekao nam je Grnja. Njegove riječi potvrdio je i Milan Miki Rapačić. Legendarni igrač splitskog Hajduka i hrvatske reprezentacije pratio je igre „bilih tića“ za koje nastupa i njegov sin Boris. – U reprezentaciji Hrvatske igrao sam često s našim dečkima iz dijaspore. To su kratni momci. Mi u Hrvatskoj se moramo malo sabrati i bolje organizirati. HNS treba dati veću potporu turnirima kakav je ovaj u organizaciji Hrvatskog svjetskog kongresa i Danijel Lučića, kazao je Rapačić. Nakon uzbudljivih utakmica, svaka momčad je dobila nagradni pehar i medalje. (hsknj)

Ivanovih sedam pogodaka

Za najboljeg igrača turnira izabran je Ivan Ludvig Špoljar, član NK Osijeka, najbolji strijelac sa sedam pogodaka bio je Esmel Dylan iz redova VfL Bochuma. Za najboljeg vratar turnira izabran je odlični Fabijan Buntić, golman hrvatske U-14 selekcije iz Njemačke i član Stuttgarter Kickersa. Nagradu za fair play primila je momčad Stuttgarter Kickersa.

Pohvale za odličan turnir

Agilnom Danijelu Lučiću i neumornom Petru Čosiću (Hsknj), organizacijskom odboru turnira s Ivanom Medvidović i drugima, te naravno vrijednim članovima FC Croatije Obertshausen, koji su svi skupa na noge stavili jedan od najznačajnijih integracijskih projekata Hrvata u Njemačkoj. (www.integration-kinder-leicht.de)

ŠVEDSKA: REKORDAN BROJ IGRAČA NA MEĐUNARODNOM TURNIRU BELOTA

Natjecalo se 70 igrača

Međunarodni turnir u Belotu, jedan od najvećih u Europi održan je 9. travnja u Helsingborgu. - Turnir će nam dugo ostati u sjećanju i to iz više razloga, prvi, ove godine natjecalo se sedamdeset igrača, deset više u odnosu na prošlu godinu, a drugi su fantastične nagrade. Sponzori su darovali avionske i dvije autobusne karte za Hrvatsku, pršut za pobjednike i nositelji prva tri mjesta. Kad na nekom turniru nastupi 70 igrača to je samo za pohvalu, već na jesen planiramo organizirati natjecanje uz sudjelovanje 80 igrača. Šlag na tortu na turniru bilo je izvlačenje 22 nagrade koje su sponzori darovali igračima, ovdje ću spomenuti samo neke, vegetine pregače i rucksaci, majice, pladnji suhomesnatih proizvoda, panceta i ostalo. Turnir je dobio fantastičnu ocjenu na svim razinama, od dobrodošlice i gostoljubivosti pa do kuhinje i organizacije. Koliko je turnir bio uspješan govori činjenica da su svi igrači najavili svoj dolazak i nastup na jesenskom turniru. Nisu samo belotaši bili aktivni, krasno toplo vrijeme izmamilo je igrače boća na stazu, a naše članice su uživale na toplom suncu uz teme i priče koje samo njih zanimaju – rekao je Marijan Nakić, predsjednik HDZ-a, Koordinacija Švedska i organizator turnira. U završnici su podijeljeni pokali i nagrade pobjednicima. (ms)

Croatia Bonn ušla u Landesligu

Anto Janković

Hrvatski košarkaški klub Croatia Bonn osvojio je naslov prvaka u Kotarskoj ligi (Bezirksliga) i ušao u Pokrajinsku ligu (Landesliga) Nordrhein-Westfalen. To je već treći uspon u viši razred natjecanja u samo četiri godine postojanja ovoga košarkaškog kluba.

Košarkaška sekcija Nogometnog kluba Croatia Bonn e. V. (otud ono NK i u imenu košarkaškoga kluba) osnovana je 2007. Već prve sezone bila je prvak i ušla iz druge u prvu okružnu ligu (1. Kreisliga). Tu se zadržala dvije sezone. Sve ostale je završavala kao prvak i ulazila u viši razred natjecanja.

Uz vrlo talentirane hrvatske mladiće koji su osnovali klub uspjehu Croatije svakako je bitno pridonio trener Norbert Müller. On je ekipu Croatia

je preuzeo 2009. i obje sezone završio je kao prvak, prvu čak bez jednog poraza!

«Ja sam od jako dobrih individualaca napravio momčad. Moja je taktika timska igra», kaže Müller.

Ta timska igra posebno se odražava u uspješnosti obrane, a na čvrstoj obrani temelje se dosadašnji uspjesi Croatije.

Ekipu Croatije čine mali «ujedinenjeni narodi». Većina igrača su Hrvati, a tu je i nekoliko Nijemaca, jedan Palestinac, jedan Poljak, jedan Čeh. Ali, svi su oni prijatelji i izvan parketa što se onda pozitivno odražava i na sportskom terenu.

Nova će sezona biti teška, upozorava trener Müller. «Pokrajinska liga je jaka. Morat ćemo intenzivnije trenirati i pojačati se», kaže on. Cilj je, dakle, zadržati se u Pokrajinskoj ligi. (A. Vučko)

DFB FUTSAL CUP 2011.

SD Croatia Berlin po drugi put osvojila DFB-futsal-cup 2011

Jakov Vranković
Ivo Dorotić

Velebna dvorana Ring - Arena Nürburgring u Nürburgu bila je domaćin ovogodišnjeg finala DFB Futsal Cupa 2011. u kojem su sudjelovali SD Croatia Berlin, Holzpfosten Schwerte, VfR Ittersbach i FC Bayern Kickers Nürnberg.

U finale su se plasirali laniški pobjednik SD Croatia Berlin i FC Bayern Kickers Nürnberg.

Prije finalnog susreta sastale su se hrvatska nacionalna momčad u futsalu sa domaćom reprezentacijom. Naši mladići deklasirali su domaćine sa 11:1., a pobjedu su ostvarili Jukić, Matošević, Grčić, Dulvat, Despotović, Bebić, Jelovčić, Marinović, Banić, Novak, Sutton, Luketin, Bogdanović.

Bajrusović, Mijatović, Stojčić i drugi. Nakon te utakmice počelo je ono pravo finale. Naši igrači iz Berlina imali

su veliku podršku svojih navijača kojima su se priključili i oni iz Koblenza čija su djeca sudjelovala u svečanom izlasku momčadi na teren. Za to posebno trebamo istaknuti Dianu Vranješ. Naši dečki iz Berlina pobijedili su sa 2:0, a golove su postigli Baćak i Marschel. Tako je Croatia postala po drugi put pobjednik. Posebno sretni bili su čelni ljudi SD Croatie: predsjednik

Franjo Husajina, Slobodan Cesić i Mile Zelenika. Najbolji strijelac i igrač turnira je Manuel Marschel, a vratar Almir Drnda je najbolji igrač. Za prvake igrali su: Almir Drnda, Ivica Vukadin, Zvonimir Milanović, Tomislav Zivić, Manuel Marschel, Sasa Schodter, Ivan Baćak, Ante Jurij, Steven Virhus, Robert Želko i Denis Duvnjak.

Ante Lerota Internationale Bestattung/Transport
Međunarodni prijevoz umrlih

ALBT

Ante Lerota

Theodor-Storm-Str. 15
71642 Ludwigsburg
Tel.: 071 41/ 92 62 79
Mobil: 0151/11 65 92 13
www.albt.de

brzo kvalitetno povoljne cijene 24 sata

POGREBNO PODUZEĆE „PATAČIĆ“ Zagreb, Patačići 34

U najtežim trenucima opraštanja od vaših najmilijih pružamo kompletnu organizaciju pogreba, pogrebnu opremu, prijevoz u zemlji i inozemstvu. vršimo usluge sanitetskog prijevoza (prijevoz bolesnika) u zemlji i inozemstvu po povoljnim cijenama. obratite nam se s povjerenjem od 0 - 24 h.

Tel.: 01 51/2983-023
091/5 23-979
098/1037-490
www.patacic.com
e-mail: dragutin.patacic@zg.t-com.hr

POGREBNO PAVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN,
ZA KOMPLETNE POGREBNE USLUGE (0-24h)

FRANKFURT
069 428 922 48
MÜNCHEN
089 12 03 44 66
STUTTGART
0711 740 99 215
FRANCUSKA
0033 671 848449

MOBIL: 0175 976 71 56

Bestattungen Šarić

Internationale Überführungen und Bestattungen
Mitglied im Bestatterverband

MITGLIED IM
DEUTSCHEN
BESTATTERVERBAND
Team mit fachgeprüften
Bestatter und
Bestattermeister
30 Jahre Erfahrung in
Deutschland

MEĐUNARODNO POGREBNO PODUZEĆE

KOMPLETNE POGREBNE USLUGE NA PODRUČJU CJELE EUROPE
NUDIMO: PRIJEVOZ PUTNIKA I OŽALOŠČENE RODBINE, TAXI,
PRIJEVOZ BOLESNIKA, IZNAJMLJIVANJE VOZILA

Njemačka (Reutlingen)
Stolzstrasse 15,
D-72762 Reutlingen
Tel.: 07121-32 02 62
Fax: 07121-33 78 89
Mobil: 0172-73 73 412

Stuttgart
Tel.: 0711-48 90 73 01

Frankfurt
Tel.: 069-40 56 26 62

München
Tel.: 089-62 14 69 40

Berlin
Tel.: 030-45 02 00 88

Švicarska (Zürich):
Tel.: +41 (0) 76 4 52 29 21

Austrija (Wien):
Tel.: +43 (0) 6 64 58 91 436

Hrvatska
Concordia Zagreb
Tel.: +385 (0) 1 286 45 78
Mobil: +385(0) 98 23 37 32

Trogir
Tel.: +385 (0) 21 88 71 77
Mobil: +385 (0) 98 23 37 32

Kontakt 24 h
0172-73 73 412

ILIJA ŠARIĆ BESTATTUNGEN – SIGURNO – BRZO – POVOLJNO
www.bestattungen-saric.de • saric@bestattungen-saric.de

POGREBNO (0-24h) ASANOVIĆ

BESPLATNO SREĐIVANJE PAPIRA ZA 1 DAN.

Posjedujemo kompletnu opremu.
Prijevoz pokojnika autom ili avionom, brzo i povoljno.

DÜSSELDORF 0211 545 84 998
BERLIN 0306 27 29 867
NÜRNBERG 0911 43 00 688
NIZOZEMSKA 0031 62 36 28 951
www.asanovic.de

Najbolje mjesto za oglašavanje

KONTAKT:
ISERNHAGENER STR. 6
30161 HANNOVER
TEL +49 (0) 511 - 336 46 87
FAX +49 (0) 511 - 353 01 78
MARINASTOJAK@GMAIL.COM
MOBILE:
+49 (0) 172 - 515 23 27

CroExpress
Nakon što je papa sazvao međugoršku komisiju - REPORTER
CROEXPRESSA U SVETOSTU KARIZMATIKA:
Hrvatice Sara R. gimnastičarka N
Moja p

CroExpress
Zar je privilegij izgubiti oko, ruku, nogu i doživotno ostati u kolicima

BUKAL
POGREBNA FIRMA
089/ 48 00 47 65
0173/ 566 43 10
Sedanstr.30
81667 München
www.bukal.de

NJEMAČKA EKUMENSKA ZAKLADA STIFTUNG BIBEL UND KULTUR DODIJELILA PRIZNANJE HRVATSKOM UMJETNIKU

Veliko priznanje i novčana nagrada Zlatku Kopljaru

Istaknuta njemačka ekumenska zaklada Stiftung Bibel und Kultur dodijelila je 3. svibnja visoko dotiranu nagradu u iznosu od 10 000 eura hrvatskom video-umjetniku Zlatku Kopljaru u Kunstmuseumu Bonn. U okviru renomiranog festivala video umjetnosti „Videonale 2011“ upriličena je svečana dodjela nagrade na kojoj su nazočili brojni predstavnici iz političkog, kulturnog, crkvenog, znanstvenog i javnog života Njemačke. Među uzvanicima svečanoj dodjeli su prisustvovali i predstavnici Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Düsseldorfa generalni konzul Vjekoslav Križanec i konzul Kristijan Tušek. Renomirana nagrada dodjeljuje se svake godine od 1989. umjetniku koji se u svom umjetničkom stvaralaštvu posvetio crkvenim i sakralnim temama neovisno o tome o kojem se vidu umjetnosti radi. Tako je ove godine po prvi puta nagrađen umjetnik s područja video-umjetnosti, a Zlatko Kopljar prvi je umjetnik s jugoistoka Europe koji se našao u društvu poznatih dobitnika svjetskog renomea kao što je Neo Rauch, istaknuti njemački likovni

umjetnik iz Leipzigske škole.

Pozdravnu riječ nazočnima su uputili predsjednik kuratorija zaklade Stiftung Bibel und Kultur preses Manfred Kock, visoki crkveni dužnosnik njemačke protestantske crkve te ravnatelj festivala „Videonale“ Georg Elben, a laudatio je držao povjesničar umjetnosti Dr. Johannes Rauchenberger ravnatelj Umjetničkog centra suvremene umjetnosti i religije u Gazu (Kulturzentrum bei den Minoriten) u kojoj je predstavio rad Zlatka Kopljara te istaknuo njegovo kontinuirano dvadesetogodišnje djelovanje na području video-umjetnosti i performansa. Zlatko Kopljar se u svojim djelima na poseban način koristi biblijskim motivima kako bi prikazao paradigmatičke ljudske realnosti između neuspjeha i spasenja, ističe Rauchenberger u svojoj laudaciji.

Zlatko Kopljar rođen je 1962. u Bosanskoj Posavini, završio 1991. svoj studij na Akademiji umjetnosti u Veneciji u klasi za slikarstvo prof. Carmela Zortia te diljem svijeta izlagao svoje radove u samostalnim i skupnim izložbama, kao primjerice na 26. bijenalu u Sao Paulu, u galeriji The Kitchen u New Yorku,

gdje je kao stipendist Franklin Furnance stipendija godinu dana boravio i radio te Muzeju Suvremene umjetnosti u Zagrebu. Radovi Zlatka Kopljara nalaze se u brojnim kolekcijama, kao primjerice Muzeja Suvremene Umjetnosti u Zagrebu, Muzeja Moderne i Suvremene Umjetnosti u Rijeci, Muzeja Moderne Umjetnosti u Zagrebu, Filip Trade kolekciji te mnogim privatnim kolekcijama. (hgkd)

HKM ROSENHEIM

Proslava Majčinog dana

Svi znamo kako je lijepo biti u majčinom krilu, i mi malo veći ponekada priželjkujemo toplinu majčina krila. Majka je nezamjenjiva, majka je jedina. I onda kada za tren ode samo u vječnost. Onim majkama koje su za kratko nestale iz našeg viđenja uz pjesmu „Majko jedina“ dočarao je folklorni zbor uz glazbenu pratnju Žane Komšić i Kristine Lukanović. Ante i Ivan Lovrić zajedno su izrecitali pjesmicu „M kao majka“.

Luca Vorreiter i Lucija Miličević otpjevale su pjesmu „Majka“, a kakve su „Majčine oči“ izrecitala je Ana Kurtović. Mali zbor HN pjevao je pjesmicu „Moja majka“, Leon Luso i Marleen Lancioni, pjesmu „Mila moja mami- ce“, Carlo Gaetani. Majčine

ruke, Marijana Kobas i Katarina Čačić su podijelile stihove pjesme: „Najljepša mama na svijetu“. Josip Miličević: „Čemu služe roditelji“, Nikola Lovrić: „Kada porastem“, Sara Majdak i Xenia Matea Bičanić nastupile su s pjesmama „Majka-biče najmilije“ i „Kako se može štedjeti mama“. Žana Komšić (violina) i Kristina Lukanović (flauta) podsjetile su na prekrasne zvuke naše domovine: „Ne dirajte mi ravnicu“. „Imam jednu dušu što me mnogo voli“ izrecitala li su Josip Čačić, Veronika Kobas, Christine Osterloher, Josipa Deronja i Anna Gaetani. S najljepšim željama za mamu, nastupili su: Sabrina Delic, Nikola Kavelj, Nikola Okadar, Žana Košić i Kristina Lukanović. (karmela lukanović)

Proslava majčinog dana u Geislingenu i Göppingenu

Cvijeće, proljeće, ljubav majke kao izvor i energija življenja bile su teme kojima se Geislingenu i Göppingenu ove nedjelje, u okviru obilježavanja Majčinog dana, htjela još jednom iskazati zahvalnost djece Hrvatske dopunske škole njihovim majkama i svim roditeljicama. Uvod u tradicionalnu proslavu bila je sveta misa koju je predvodio fra Ivan Gavran, a u nastavku svečanosti u oba grada u kraćem su programu nastupili učenici od prvog do

desetog razreda. Kazivani su stihovi i igrokazi svjetovnog i duhovnog sadržaja, a ljubav je do srca majki dolazila i u obliku nota odsviranih uzbuđenim rukama osnovnoškolaca na gitari, blok flautama i violini. Sve su mame na kraju programa primile prigodne poklone blagoslovljene tijekom svete mise, ruže kao simbol beskrajne ljubavi, te leptire od papira koje su u posljednjih nekoliko tjedana na nastavi stvorile vrijedne učeničke ruke. (Asja Stojanov Butorac)

Majčin dan u Augsburgu

U programu su sudjelovala djeca koja pohađaju Hrvatsku nastavu u Augsburgu. Iz Centerville škole sa recitacijom „Drage ruke“ nastupili su: Mario Katolik, Luka Šimunović, Rok-Josip Mandir i Martina Katolik. „Kako se može štedjeti, mama“: Laura Vujinović, David Šimunović, Matej Jurić i Marinela Bolotin. Recitaciju „Mama“ imala su djeca iz St. Georg škole, to su: Marija Tunjić, Katarina Blažević, Ivan-Goran Blažević, Ivan Tunjić i Luka Mijić. Djeca iz Wittelsbacher škole izrekla su recitaciju „Pozdrav ženi“: Ana Starčević, Emily Schlums, Klara Pokrajčić, Patrik Starčević i Daniela Tomić. Iz Landsberga je nastupala učenica Lara-Maria Pavelko sa recitacijom „Moja mama“. (učiteljica Dijana Jozinović)

250 ministranata Bavorske na susretu u Rosenheimu

Ovogodišnji ministrantski susreti održani su 7. svibnja u Rosenheimu. Domaćin je bila Hrvatska katolička misija Rosenheim na čelu sa voditeljem fra Nedjeljkom Norac-Kevom i pastoralnim suradnikom Mirkom Kapetanovićem. Nakon svete mise koju je predvodio don Vitomir Zečević održala su se sportska natjecanja u trčanju, graničaru i malom nogometu. Na susretu su sudjelovali ministranti iz Ingolstadta, Rosenheim, Augsburga, Traunreuta, Münchena, Nürnberga, Kemptena i Freisinga. Najbolji su dobili pehare i priznanja, a svim sudionicima dodijeljene su medalje. (T.Tadić)

Prva pričest u Hamburgu

U crkvi sv. Marije (Mariendom) u Hamburgu 37-ero djece iz HKM "Bl. Augustina Kažotića" u Hamburgu je 7. svibnja primilo sakrament Prve pričesti. Godinu dana prvopričesnike je kroz susrete i vjeronauk pripremao kapelan p. Marko Bijelić OP.

Slavlje svete prve pričesti (pred)vodio je p. Mirko Jagnjić OP, župnik HKM Hamburg. „Ovo slavlje Prve pričesti nije samo neka ceremonija, neki zasebni čin, dio je njihova rasta u vjeri koji traje cijeli život. Radi se i o prilici da svi nazočni ožive vlastitu vjeru". Slavlje prve pričesti je uljepšao svojim pjevanjem zbor HKM Hamburg pod vodstvom s. Jasne Matić. Prvopričesnici HKM Hamburg 2010/2011.:

Andrej Anić, Anton Becker, Julia Becker, Silvio Beroš, Mirko Bilić, Anja Cvitanović, Elena Filipović, Nikolina Grgić, Nico Grubešić, Željko Hettmann-Jelović, Maja Maria Horžić, Ella Jakovljević, Leonarda Jurić, Angelina Karadžić, Julia Karaula, Ivo Krešić, Slavica Kršić, Toni Anton Lisnić, Nikolina Lončar, Leonardo Menjak, Lukas Milaković, Roko-Bruno Olofson-Vrdoljak, Ana-Maria Oršolić, Marija Magdalena Pašalić, Martina Radić, Leona Ivana Schübel, Martin Šimundić, Marko Stanić, Mario Stipičić, Laura Stjepandić, Can-Luka Tasdanoglu, Mateo Tomić, Angelina Tott, Dominik Ugrina, Antea Vatrov, Antonija Vidović, Franjo Vrhovac (mb)

DOMOVINSKI PAKET

Gdje god bili, kroz primorsk@online vi ste doma u Hrvatskoj

Paket uključuje: - otvaranje računa

- međunarodnu Maestro karticu
- brz i jednostavan transfer novca
- internet bankarstvo
- povoljni tečaj zamjene valuta u hrvatske kune
- trajne naloge za plaćanje troškova u Hrvatskoj

Vaš domovinski paket možete dobiti na:

www.primorska.hr

e-mail primorska@primorska.hr tel +385 51 355 777

ZDRAVKA AMBRIC Mezzosopran

SENKA BRANKOVIC Piano

MICHAELA CUENTO Sopran

MATEO GRANIC Saxofon

IVAN LOVRIC CAPARIN Bass-Bariton

ESTHER PUZAK Sopran

TANJA SIMIC Mezzosopran

BRANIMIR VAGROS Violoncello

„KLAPA BERLIN“ a Capella

G. Puccini

J. Hatze

A. Kabiljo

J. Offenbach

G. Bizet

I. pl. Zajc

I. Tijardovic

KARTEN VORVERKAUF

SCHLOSS CHARLOTTENBURG
(GROSSE ORANGERIE)
SPANDAUER DAMM 22-24
14059 BERLIN

KROATISCHE KATH. MISSION
FELDSTR. 4 13355 BERLIN

ADRIA LOHNSTEUERHILFEVEREIN
MARKSTR. 12
13409 BERLIN

INFO & RESERVIERUNG
0176 54 00 56 68
INFO@CWC-HSK.DE

PREISE

39,- € VIP
25,- € KAT. A
20,- € KAT. B
15,- € KAT. C

VERANSTALTER

SCHIRMHERR

STAATSPRÄSIDENT DER REPUBLIK KROATIEN,
S.E. DR. IVO JOSIPOVIC

DIE SCHIMMERNDE NACHT DER KLASSIK

22. MAI 2011 ~ 18:30 UHR

SCHLOSS CHARLOTTENBURG

GROSSE ORANGERIE

CO-ORGANISATOREN

BOTSCHAFT DER
REPUBLIK KROATIEN

KROATISCHE
KATHOLISCHE MISSION
BERLIN

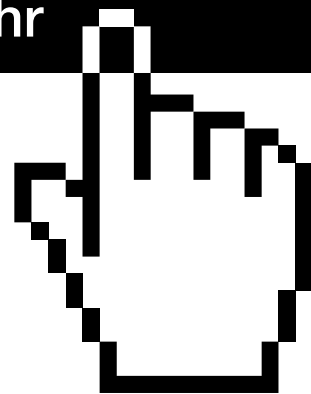
SPONSOREN

MEDIENPARTNER

CRO-EXPRESS, SLOBODNA DALMACIJA, HRVATSKI GLAS BERLIN

www.santo.hr

Ljeto van je
u
Hrvatskoj :)